ANUL X No. 2936 | Ediţia de seară | DUMINICA 7 SEPTEMBRIE 1897

Abonamente

Incep la 1 şi 15 ale fie-căreï lunï şi se plătesc înainte

Un an în ţară 30 leï; în străinătate 50 leï
Şase lunï 15 „ „ 25 „
Treï lunï 8 „ „ 13 „

Numărul 10 banï

In străinătate 15 banï

Adevěrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ

Linia pagina VI-a . . . . leï 0.50 banï
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 3. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif

Numărul 10 banï

Un număr vechiŭ 20 banï

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEÏ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administraţia
PASAGIUL BĂNCEÏ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

REFORMA INSTRUCŢIUNEI PUBLICE

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

Vecĭnic acelaş

Sîntem iarăşĭ în ajunul scuzelor. In paranteză fie zis, no pentru ca să aflăm conflictele diplomatice ale ţăreĭ cu alte puterĭ, să aşteptăm ca presa străină să ni le semnaleze. In cazul de faţă este vorba de conflictul ruso-romîn relativ la energica, dar corecta purtare a căpitanuluĭ portuluĭ Sulina, d. Ponicĭ, care a silit pe căpitanul unuĭ vas rusesc, să-ĭ arate, conform regulamentuluĭ de navigaţiune, hîrtiile de călătorie.

Conflictul e deja vechiŭ de o lună saŭ două. Propaganda rusă şi bulgară era în floarea eĭ, vapoarele de comerciŭ ruseştĭ debarcaŭ în porturile bulgare arme, muniţiĭ şi voluntarĭ. Noĭ am fost printre ceĭ d'întîĭ carĭ am semnalat această mişcare neobicĭnuită şi bănuitoare.

Dimitrie Sturdza în primuĭ moment, împins de contele Goluschovschi, s'a arătat grozav. A dat ordine severe în toate părţile, a făcut atente toate autorităţile noastre maritime şi le-a recomandat energie. Funcţionarul romîn Ponicĭ nu a făcut de cît să asculte de instrucţiile venite de la centru şi a oprit mersul înainte al vaporuluĭ în cestiune, cerîndu'ĭ saŭ să'ĭ arate scriptele, saŭ să lase să se viziteze vasul.

Energia funcţionaruluĭ romîn a supărat guvernul moscovit. Cînd la Petersburg se ştie că avem în capul guvernuluĭ pe Dimitrie Sturdza, îndoĭală n'a putut fi că lucrurile se vor sfîrşi prin scuze şi că *ignobilul* va fi şi azĭ acelaş ca în tot-d'a-una: obraznic şi provocator la început, umilit şi slugarnic cînd i se cere socoteală. Prevederile ruseştĭ s'aŭ întîmplat aidoma. Cînd a auzit că-ĭ vorba de un conflict diplomatic, guvernul în loc să-şĭ pledeze cauza, cu demnitate, dar fără şovăĭală, în loc să felicitezе pe vrednicul funcţionar care a ştiut să'şĭ facă datoria, guvernul l'a destituit voind ast-fel să dea satisfacţie Rusieĭ. Vom ĭeşi dar din aceste neînţelegerĭ tot noĭ vinovaţĭ, tot noĭ cu scuze; şi într'o afacere în care guvernul rus nu are dreptate, el ĭese triumfător şi noĭ umiliţĭ, graţie politiceĭ celuĭ maĭ slugarnic şi maĭ ticăloşit moralmente dintre oamenií noştrî politicĭ.

Dimitrie Sturdza cînd a dat instrucţiunĭ funcţionarilor romînĭ, cînd le-a recomandat energie, trebuĭa să prevadă şi conflictele. A lua o măsură bună şi dreaptă nu-ĭ de ajuns. E de nevoĭe ca să aĭbĭ destulă putere de caracter ca să o menţiĭ, ca să rezişti asaltuluĭ care ţi se dă şi să nu te umileştĭ cînd aĭ dreptate. Dimitrie Sturdza, prin excepţie, luase o măsură bună. De ce n'a perzistat în ea? De ce a dat acest trist exemplu funcţionarilor romînĭ, carĭ azĭ ştiŭ că-ĭ primejdios să-şĭ facă datoria, de oare-ce vor fi sacrificaţĭ şi pe capul lor se va sparge furtuna născocită de alţiĭ, de maĭ mariĭ lor?

Dimitrie Sturdza nu putea însă face alt-fel. Ar fi fost să'şĭ schimbe firea, să devie om de caracter şi de inimă, să înţeleagă ce va să zică patriotizmul şi demnitatea. Maĭ mult încă. Primul nostru ministru a făcut scuze înainte de a'ĭ fi cerute. El a ordonat destituirea funcţionaruluĭ Ponicĭ şi a dus-o în proţap d-luĭ de Fonton, ca să-ĭ potolească furia.

Dimitrie Sturdza a rămas acelaş: provocator şi obraznic, atuncĭ cînd ştie că lucrurile se vor isprăvi cu scuze şi nouĭ umilinţe.

Acelaş, vecĭnic acelaş!

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Scuze

De cînd Dimitrie Sturdza e la putere, soluţiunea tutulor afacerilor constă în scuze. Aşa, *ignobilul*, ca să scape de bucluc, a făcut scuze Rusieĭ şi a destituit pe un funcţionar, care îşĭ făcuse datoria. Afacerea de la Focşanĭ-Odobeştĭ, tot aşa se va rezolvi. D-na Marinoiŭ a cerut scuze supleantuluĭ Lahovary şi ĭ-a sărutat mîna. Acum ca lucrurile să se facă muşama, supleantul va cere scuze d-neĭ Marinoiŭ, poliţaĭul tribunaluluĭ, şi acesta luĭ Săveanu. Tot o asemenea soluţiune se zice că se va da în afacerea Godeanu şi Tudor David. Nicoreanu Specific va cere scuze răpozatuluĭ Godeanu, poliţaĭul Cîmpeanu se va scuza faţă de Tudor David şi făcînd o reverinţă onor. p. t. public, se va scuza şi faţă de acesta.

Şi să maĭ negăm d-nuluĭ Dimitrie Sturdza, ingeniozitatea şi acest chip de a repurta victoriĭ şi de a aranja lucrurile fără de oale sparte şi fără de scandal! Ii facem şi noĭ scuze că l'am acuzat pe nedrept.

Periplizon.

BĂTĂUŞIĬ

La 12 Septembrie se va înfăţişa înaintea secţieĭ a II-a a Curţeĭ de apel procesul intentat funcţionarilor primărieĭ şi poliţieĭ carĭ aŭ torturat, acum un an în beciurile poliţieĭ, pe maĭ mulţĭ cetăţenĭ carĭ aŭ luat parte la manifestaţia făcută pentru Ghenadie.

A fost an în care să nu fi fost afişat pe uşile tribunalelor cel puţin un proces de această natură? Toată lumea ştie că nu.

Toţĭ bătăuşiĭ din toate vremurile aŭ fost daţĭ judecăţeĭ, dar care dintre eĭ a fost condamnat?

Bătăuşiĭ aŭ devenit o instituţie în stat, o forţă guvernativă, pîrghia guvernelor rele şi sălbatice şi fără concursul lor guvernele acestea nu înţeleg să conducă ţara.

Cine îşĭ poate închipui prin urmare, că la 12 Septembrie Curtea de apel va condamna pe zbiriĭ carĭ aŭ torturat în beciurile poliţieĭ?!

Sînt probe, sînt declaraţiĭ categorice şi carĭ nu se pot înlătura? Dar cînd aŭ lipsit probele?

Maĭ probe evidente şi sigure ca la 1886 cînd s'aŭ devastat redacţiile ziarelor Independenţa, Epoca *şi* Romînia, *se poate să existe? A fost condamnat vre-un bătăuş atuncĭa?*

Iluziĭ, pulbere în ochiĭ oamenilor, dare în judecată de formă, anchetă pentru apărare, judecată pentru muşama! Bătăuşiĭ nu pot să fie condamnaţĭ cînd îşĭ exercită funcţiunea *lor, după cum nu poţĭ condamna pe un procuror care te acuză pe nedrept, pe un comisar care te aresteazā pentru că aşa a avut chef, saŭ pe un ministru care te destituĭe fără motiv.*

Bătăuşiĭ fac azĭ parte integrantă din guvern şi dacă în vremurile liniştite eĭ sînt daţĭ în judecată, aceasta se face numaĭ ca să se amintească publiculuĭ că instituţia bătăuşilor nu s'a desfiinţat.

Ianus

Cazul maioruluĭ Marian

„Voinţa Naţională“ ne-a adus ştirea că, „un ofiţer superior“, acuzat că ar fi bătut în staţia Gropenĭ cu trăgătorile pe soldaţĭ, fiind găsit vinovat a fost pedepsit de ministrul de războiŭ.

Această ştire vagă şi misterioasă priveşte pe d. maior Marian din geniŭ, care a fost învinuit prin ziarul „Adevěrul“ de o martoră oculare, de d-na Maria Constantinescu, că a comis aceste acte de brutalitate.

Ministrul de războiŭ, numind o anchetă, l'a găsit vinovat pe maiorul Marian şi l-a dat „opt zile de închisoare“ şi motivul—se zice—al acesteĭ pedepse uşoare este că zisul ofiţer a bătut nu cu trăgătorile, ci cu cravaşa pe nişte soldaţĭ carĭ furaseră porumb.

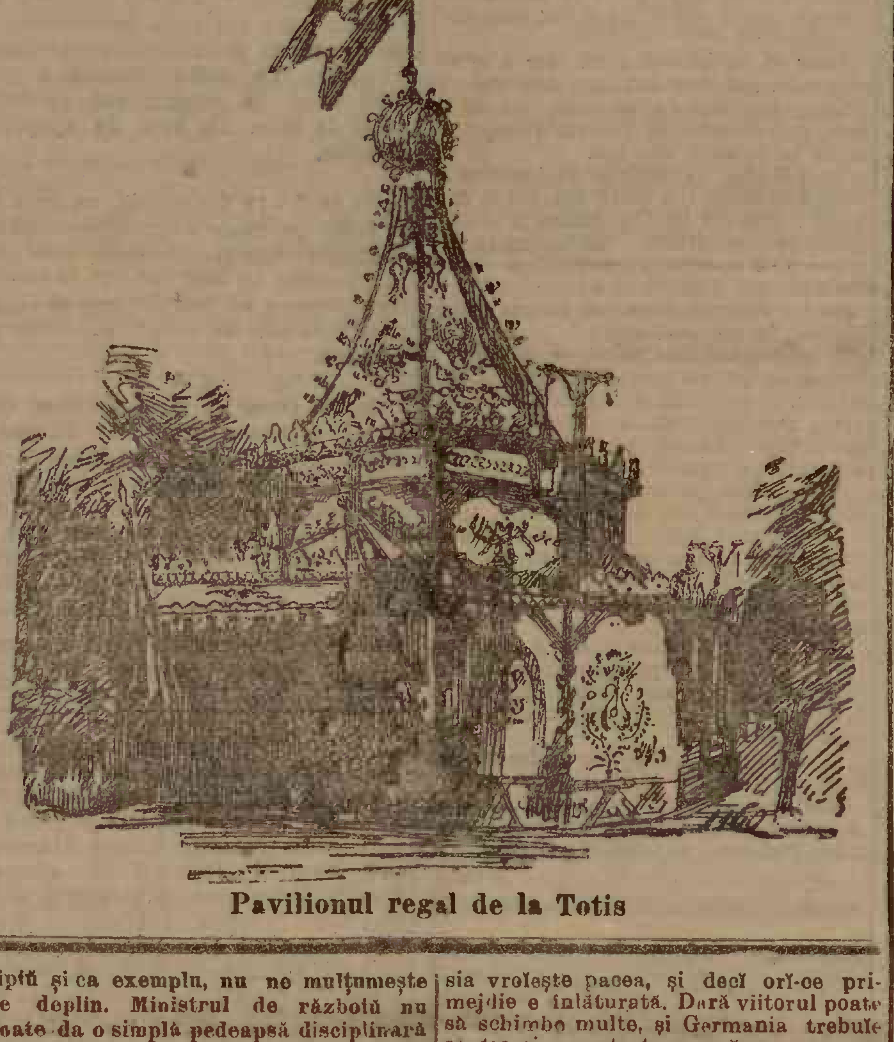
Pedeapsa, de şi ne satisface ca principiŭ şi ca exemplu, nu ne mulţumeşte pe deplin. Ministrul de războiŭ nu poate da o simplă pedeapsă disciplinară ofiţeruluĭ superior care s'a făcut vinovat de o faptă atît de brutală. Maiorul Marian trebuĭa chemat înaintea consiliuluĭ de războiŭ, ca vinovat de a fi lovit în inferior şi consiliul de războiŭ să se pronunţe în această privinţă. De îndată ce bătaĭa este un delict pedepsit de codul penal militar, de îndată ce el constituĭe un abuz de putere, numaĭ justiţia trebuĭe să pedepsească pe cel vinovat, nu judecător să fie ministrul. Ce s'ar zice de cutare ministru civil care găsind că un funcţionar a făcut un delict, în loc să-l dea pe mîna parchetuluĭ, îl pedepseşte el?

Se poate ca d. general Berendeĭ să-şĭ fi făcut socoteala, că maiorul Marian ar fi fost achitat de colegiĭ săĭ din consiliul de războiŭ şi, ca să facă un exemplu, a preferit să'l dea o pedeapsă mică, de cît să dea prilejul uneĭ achitărĭ. In acest caz însă s'ar fi dovedit încă odată, cît este de defectuos codul militar şi cum trebuĭe de înat alte măsurĭ pentru civilizarea şi umanizarea armateĭ.

In tot cazul, pedeapsa dată de ministrul de războiŭ e un început, dar prea timid ca să ne satisfacă pe deplin.

Sfinx.

Manevrele din Ungaria

Pavilionul regal de la Totis

Germania şi Orientul

Politica orientală germană. — Slavismul şi germanismul. — Pacea.

Atitudinea Germanieĭ în cestiunea orientală, în conflictul, războĭul şi tratările de pace greco-turce, a dat naştere la multe discuţiunĭ. Diferiţĭ jurnaliştĭ şi oamenĭ politicĭ s'aŭ încercat să explice această atitudine. Printre aceştia trebuĭe numărat neapărat şi italianul G. Battista Guarini, care publică în ultimul număr al revisteĭ „Nuova Antologia“ un articol de mare importanţă asupra politiceĭ germane în cestiunea europeană. Credem că aducem un real serviciŭ cetitorilor, rezumînd în cele următoare articolul în cestiune, care este scris cu o rară competenţă şi cu o complectă cunoştinţă a literatureĭ politice şi diplomatice germane.

*

Sînt nefondate — zice autorul — toate motivele invocate pînă acum pentru a explica atitudinea respingătoare a politiceĭ germane faţă cu Grecia, şi grija acesteĭ politicĭ pentru menţinerea şi întărirea Turcieĭ. Autorul este de părere că Germania sprijină Turcia, şi e contra orĭ-căruĭ atac ce se dă acesteĭa, fiind că vede în Turcia un punct de mare însemnătate pentru a împiedeca întinderea slavismuluĭ în Europa. Căcĭ dacă ar ajunge lucrurile aşa de departe în cît să se împartă Turcia, atuncĭ Rusia ar lua partea leuluĭ, şi cu acest chip slavismul ar deveni aşa de puternic, în cît ar deveni cea maĭ mare primejdie a germanismuluĭ.

*

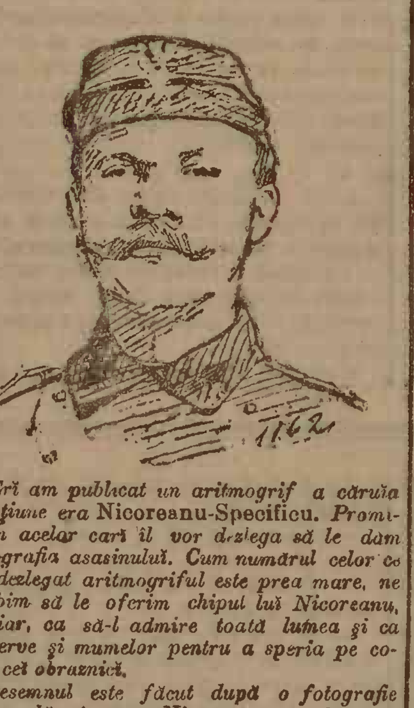
Acest lucru 'l-a priceput şi Frederic II şi 'l-a caracterizat spunînd că „dacă Ruşiĭ vor fi la Constantinopol, vor fi peste doĭ anĭ şi la Koenigsberg (Prusia).“ De aceea este de datoria uneĭ politicĭ germane pătrunzătoare, ca să creĭeze piedicĭ întindereĭ slavismuluĭ, şi să le întărească pe acele ce există deja. Cu această politică nu sînt de loc în contrazicere declaraţiunile pacînice ale luĭ Wilhelm II. Actualmente şi Rusia vroĭeşte pacea, şi decĭ orĭ-ce primejdie e înlăturată. Dară viitorul poate să schimbe multe, şi Germania trebuĭe sa ţie şi aceasta în seamă.

*

Dacă politica germană va reuşi să facă din Turcia din noŭ un stat, care să joace un rol oareşĭ-care în Europa, e îndoĭelnic lucru. Din potrivă, ce le maĭ nouĭ victoriĭ ale Turcilor vor grăbi catastrofa în Orient, — şi în cazul acesta vom avea orĭ triumful slavonismuluĭ, orĭ — ce-ĭ maĭ probabil — vom avea o mare revoluţie din care democraţia va ĭeşi învingătoare.

Cal.

Nicoreanu specific

Erĭ am publicat un aritmogrif a căruĭa soluţiune era Nicoreanu-Specificu. *Promiteam acelor carĭ îl vor dezlega să le dăm fotografia asasinuluĭ. Cum numărul celor ce aŭ dezlegat aritmogriful este prea mare, ne grăbim să le oferim chipul luĭ Nicoreanu, în ziar, ca să-l admire toată lumea şi ca să serve şi mumelor pentru a speria pe copiiĭ ceĭ obraznicĭ.*

Desemnul este făcut după o fotografie maĭ vechĭe în care Nicoreanu este fotografiat în costum militar, îmbrăcat cu manta şi botforĭ şi avînd mîna rezemată de un ghiveciŭ de florĭ artificiale.

Per.

Reforma instrucţiuneĭ

D. Spiru Haret, ministrul instrucţiuneĭ, se ocupă acum cu întocmirea proĭectuluĭ de lege pentru reforma învăţămîntuluĭ secundar.

D. Haret voeşte să depuĭe acest proĭect de lege, imediat ce se vor deschide Corpurile legiuitoare, pentru ca să poată fi votat chĭar în seziunea aceasta.

Ca bază serveşte tot proĭectul d-luĭ P. Poni, dar d. Haret ĭ-a adus maĭ multe modificărĭ importante.

Desfiinţarea bacalaureatuluĭ

Aşa, una dintre cele maĭ însemnate schimbărĭ este desfiinţarea bacalaureatuluĭ.

D. Spiru Haret s'a pronunţat în tot-d'a-una pentru această reformă şi, chĭar ca membru în comisia numită de d. Poni, a susţinut desfiinţarea bacalaureatuluĭ.

Dar desfiinţînd acest examen general, d. Haret face cursul liceal de opt anĭ.

Măsura nu e nouă, ea a fost susţinută şi de d. V. A. Ureche, cînd era ministru.

Experienţa făcută cu bacalaureatul a convins de mult pe ceĭ carĭ aŭ urmărit acest examen, că el nu este de nicĭ un folos şi dă numaĭ ocazie la o speculă cu desăvîrşire dăunătoare instrucţiuneĭ publice.

Clasa a opta, pe care o înfiinţează d. Haret, prin noul săŭ proĭect de lege, va fi o clasă de repetire a tuturor materiilor din aniĭ precedenţĭ.

Bifurcarea cursuluĭ liceal

Pe lîngă desfiinţarea bacalaureatuluĭ, d. Sp. Haret voĭeşte să introducă şi bifurcarea cursuluĭ liceal în: învaţămînt clasic şi real.

Această bifurcare se va face din clasa VI-a.

Programa analitică nu este încă stabilită. D. Haret va convoca în curînd maĭ mulţĭ profesorĭ şi inspectorĭ şcolarĭ pentru a se ocupa cu această chestie.

Soarta proĭectuluĭ

Este probabil însă că şi proĭectul d-luĭ Haret va avea soarta tuturor celor-l'alte proĭecte de legĭ pentru reforma învăţămîntuluĭ secundar. Noul proĭect va întîmpina maĭ întîĭ o straşnică opoziţie chĭar în sinul partiduluĭ liberal Ş'apoĭ cine ştie dacă d. Haret va maĭ fi ministru la Noembrie.

După toate probabilităţile, nu numaĭ că d-sa va trebui să părăsească ministerul, dar înlocuitorul săŭ nu va fi nicĭ unul dintre sturdzişti aşa ca să se poată spera, că, chiar ne maĭ fiind d-sa, guvernul tot îl va susţine proĭectul.

Legile privitoare la instrucţie aŭ provocat tot-d'a-una agitaţiĭ tot aşa de marĭ, ba chĭar maĭ serioase, ca legile de impozit. Guvernele fără autoritate nu pot să se atingă de aceste legĭ.

Rep.

SUB CERUL PATRIEI

Economie!

Mi se spune că aceĭ ce ţin în mîinile lor destinele patrieĭ şi...biletele de bancă sînt aproape consternaţĭ de lipsa spirituluĭ de economie, ce se accentuează din ce în ce maĭ mult la junele generaţiĭ.

Cunosc pe unul din filozofiĭ noştri, care de două orĭ pe an se exilează în lumea operelor, teatrelor şi pinacotecelor negreĭ străinătăţĭ, şi care, de pe catedra universitară, moralizează din cînd în cînd tinerimea, îndemnînd'o la muncă, traĭ modest şi... economie, care este mama avuţieĭ, fiica cumpătăreĭ, sora...., cămătărieĭ şi rudă cu toate virtuţile de pe pămînt...

Despre domnĭ de speţa ăstora, răposatul Heine, care'ĭ cunoştea bine, spunea că: predică apă şi beaŭ vin. Şi nicĭ visa sărmanul Heine ce bun e vinul sub cerul patrieĭ noastre!

*

... De astă-dată hotărîrea e luată: definitivă şi oficială.

Ministrul departamentuluĭ şcoalelor, care e menit decĭ să aĭbă o înrîurire hotărîtoare asupra intelectuluĭ generaţiunilor tinere, şi-a zis că ar fi o crimă să nu sădească spiritul de economie în sufletele plăpînde ale copiilor —maĭ cu seamă cînd lucrul se poate face cu atîta... economie de spirit, precum se va vedea îndată.

Se înfiinţează o revistă sub patronagiul ministeruluĭ instrucţiuneĭ; se dă revisteĭ titlul deja simbolic de „Albina“; se scrie în această revistă despre higienă, pedagogie, dar maĭ cu seamă despre „spiritul de economie“; se expediază apoĭ această revistă tuturor prefecţilor, carĭ o reexpediază sub-prefecţilor, carĭ o transmit primarilor, carĭ, la rîndul lor, o predaŭ învăţătorilor şi carĭ, la rîndul lor, n'aŭ de cît s'o *predea* copiilor, pentru ca în cincĭ anĭ de zile ţăraniĭ romînĭ s'ajungă acţionarĭ la Banca naţională! căcĭ:

— Voĭeşte şi veĭ putea!

*

Şi vouă, nenorociţĭ candidaţĭ la calicie şi vagabondaj proletarian — şi vouă o să vi se predice economia:

— Să fugiţĭ de vin, de tutun şi de cafea!

E o economie de aproape doĭ leĭ pe zi, ceea ce face şase-zecĭ leĭ pe lună, ceea ce face şapte sute opt zecĭ leĭ pe an, ceea ce face şapte miĭ opt sute leĭ în zece anĭ şi cu dobînda lor compusă... Iată-te om avut, candidat la o zestre de cel puţin cincĭ-zecĭ de miĭ de leĭ!

Şi tot nu înţelegĭ tu, bine-facerile economieĭ?!

O, nu te uĭta la risipa milionarilor corupţĭ: nicĭ odată nu vor vedea aceştia împărăţia ceruluĭ!

Tu, orĭ cît aĭ fi de chinuit printr'o muncă supra-omenească, orĭ-cît aĭ fi rănit în avînturile scumpe ale inimeĭ, orĭ cît ar fi de torturat sărmanul taŭ suflet, tu fiĭ virtuos, fiĭ econom; nu căta uĭtarea în fumul tutunuluĭ saŭ aburiĭ alcooluluĭ, căcĭ economiile tale ar putea servi să ţi se facă... o frumoasă înmormîntare!

... Şi de cum-va veĭ lăsa în urmă-ţĭ o prea adorată soţie, priveghiul ar putea sluji şi de ospăţ la urgenta cununie a senzibileĭ tale jumătăţĭ, ceea ce, după amara ironie a nefericituluĭ Hamlet, ar fi iarăşĭ:

— Economie, Horaţiu, economie!...

Em. D. Fagure.

O vizită la institutul d-ruluĭ Suţu

Tudor David, nenorocita victimă a barbariilor militare, se află de 8 zile în observaţie la institutul d-ruluĭ Şuţu. Supus unor îngrijiri medicale serioase şi unuĭ tratament maĭ mult de cît părintesc, Tudor David se simte din zi în zi maĭ bine, ĭar acea vedenie îngrozitoare, care îl făcea să cadă în nesimţire strigînd: „vine aghiotantul!“, pare a'l fi lăsat de cîte va zile. Cînd am intrat pe poarta institutuluĭ, eminentul dr. Şuţu mĭ-a eşit înainte şi, vesel de rezultatul îngrijirilor sale, îmĭ zise:

— Bolnavul d-voastre merge maĭ bine... Atacurĭ epileptice n'a maĭ avut şi expresia figureĭ sale e acum cu totul alta...

Şi d-rul m'a dus să-l văd.

*

La spatele institutuluĭ, într'o curte spaţioasă şi curată, vre-o 20 de alienaţĭ se plimbaŭ agitaţĭ, gînditori, trişti, veselĭ, gesticulînd, rîzînd, ţipînd, etc.

Trecuĭ printre eĭ şi intraĭ într'o sală —un fel de dormitoriŭ,— unde sînt internaţĭ bolnaviĭ aduşĭ de poliţie şi carĭ urmează de aci: a fi saŭ internaţĭ, după o observaţie de cîte-va zile, în institutul Mărcuţa, saŭ puşĭ în libertate.

La o masă staŭ vre-o 6 bolnavĭ, ĭar pe un scaun unul adus de curînd, care, cum ne văzu, începu să plîngă şi să ţipe:

— Artiştilor... artiştilor...

Dumnezeule prea sfinte, nu mă lăsaţĭ. Aveţĭ milă... O tu, Doamne Dumnezeule... maĭca prea fecioara Maria, născatoare de D-zeĭ, pururea fecioară... Domnilor, domnilor, fie-vă milă... sînt un nenorocit... sînt... ah!...

Şi se ridică în picĭoare, întinse rugător mîinile spre noĭ şi începu să cînte bisericeşte... Era un maniac religios, alcoolic...

Mîinile îĭ tremuraŭ puternic, ĭar ochiĭ îĭ eraŭ injectaţĭ. D-rul cercă să-l liniştească... dar nenorocitul ţipa şi cînta într'una:

— Artiştilor, artiştilor, mare e D-zeul nostru... sfînt şi puternic e cerul... Ah! nu mă lăsaţĭ... mor... vedeţi-mă, înduraţi vă...

*

Cînd ne întorserăm spre ceĭ-l'alţĭ, rezemat de uşă, cu aerul liniştit şi mulţumit stătea Tudor David.

Era îmbrăcat într'un halat lung, de culoare roză şi încălţat cu cizme.

— Ce maĭ facĭ, Tudore? îl întrebaĭ eŭ.

— Bine, d-le! V'aţĭ făcut mare pomană cu mine de m'aţĭ adus aci... mĭ-e cu mult maĭ bine, nu maĭ îmĭ vine aşa răŭ, doar pieptul şi şalele mă maĭ dor, de loviturile aghiotantuluĭ...

Şi d-rul Şuţu îmĭ spuse:

— E drept... chiar de ĭ-aşĭ da drumul peste cîte-va zile... tot va trebui internat într'un spital pentru a fi vindecat de ernia de care suferă...

*

Un alienat înalt şi slab ne întrerupse conversaţia.

— Da-ţi'mĭ o ţigară...

Şi d-rul Şuţu, întinzîndu-ĭ o ţigară, îl întrebă:

— Eĭ, ce maĭ facĭ, boer Constantine?

— Bine, bine de tot...

Nenorocitul era un „grandoman“. El se crede că e împărat şi fiind-că e Bulgar, îţĭ răspunde, cînd îl întrebĭ cine e...

— Sînt Constantin, împăratul Bulgarilor, am avere mare... toată Europa e a mea. Şi banĭ am mulţĭ, şi sînt viteaz, am bătut în războiŭ toate popoarele...

D-rul Şuţu îmĭ spuse că e un insurgent bulgar de la 1875... că îl are de vre-o 6 anĭ în institutul săŭ şi că aceĭaş stare o are de atuncĭ şi pînă acum. Alăturĭ de el, stătea un altul şi ce deosebire între unul şi altul!

E un caz de paralizie generală...

Stătea trist şi liniştit... fără să scoată un singur cuvînt, fără să facă o singură mişcare supărătoare.

A fost profesor şi un profesor eminent în Capitală, dar de la el nu maĭ poţĭ scoate azĭ de cît două treĭ cuvinte fără legătură dar pline de sub-înţeles. Sînt singurele cuvinte de carĭ de sigur e legată o dragoste de soţ nenorocit, nenorocit în toată puterea cuvîntuluĭ... Se numeşte Dima... Figura sa e foarte simpatică şi orĭ ce l'aĭ întreba, nu'ţĭ răspunde de cît:

— Nevasta... mea... de... aur...

Aşĭ putea cita multe cazurĭ, dar o chestie delicată mă opreşte de-a o face.

Afară de bolnaviĭ carĭ sînt în observaţie trimeşĭ de poliţie şi autorităţĭ, toţĭ ceĭ-l'alţĭ sînt internaţĭ cu plata de familiile lor şi uniĭ chĭar fac parte din familiĭ distinse şi bine-cunoscute în ţară.

Cînd eram să trecem în secţia femeilor, un domn bine îmbrăcat se apropie şi mă întrebă:

— D-ta eştĭ de la „Adevěrul“?

— Da!

— Şi vă chĭamă Pella?

— Da...

— Apoĭ bine, d-le Pella... D-voastră scriţĭ şi protestaţĭ în contra sălbătăciilor din armată aproape în fie-care număr din „Adevěrul“, şi despre cele ce se petrec aci, nu pomenițĭ nimic...

— Dar ce se petrec aci?

— Cum, d-voastră nu ştiţi? Apoĭ ce fel de ziarişti sînteţi d-voastră... Aicea, d-lor, e ceva grozav. E „fragzomănirie“.

N'aţi auzit d-voastră de fragmazoni... de societatea telefonică... ştiĭ, viră cucută în mîncare... ca să te fragzomănească... şi cîte altele multe...

Şi dr. Şuţu îmĭ spuse:

— Suferă de mania persecuţieĭ... El nicĭ nu vrea să vorbească cu mine... din mîna mea nu primeşte nimic... mă urăşte... şi e imposibil să'ĭ să poată scoate din cap această ideie...

*

Mi-a atras însă mult atenţia un fost căpitan, tînăr şi foarte vesel.

Toată ziua nu face alt-ceva de cît să se şteargă pe haine, pe ghete, şi să se pieptene..

Nu poate suferi pe el o pată ori-cît de mică şi e vecinic vesel... şi neastîmpărat. Aleargă din loc în loc, dă din mîinĭ şi pare mult ocupat.

*

Institutul d-ruluĭ Şuţu ocupă un local foarte spaţios şi bine împărţit.

Secţia bărbaţilor e cu totul separată de secţia femeilor şi fie-care secţiune îşi are complect instalaţiile necesare.

Aşa, atît în secţia femeilor cît şi în cea a bărbaţilor e cîte o sală mare de distracţii, la femeĭ e un pian, o masă mare, la bărbaţi un biliard, o orgă, etc.

Bolnaviĭ îşi aŭ, fie-care, camera lor, cu tot mobilierul necesar. Camerile sînt întreţinute în cea maĭ perfectă curăţenie şi aproape la doi bolnavi e cîte un servitor.

Sînt unii bolnavi cari îşi aŭ servitorul lor, şi maĭ cu seamă femeile aŭ aproape fie-care cîte o servitoare.

*

Am vizitat cu deamănuntul ambele secţiunĭ şi am văzut că nu numaĭ simţimîntul datorieĭ, dar dragostea mare pentru bolnavii săĭ îl face pe eminentul dr. Şuţu, să'ĭ îngrijească într'un mod atît de perfect.

Cînd am trecut prin secţia femeilor, nişte ţipete desperate mi-aŭ atras atenţia.

Şi d-rul Şuţu mi-a spus:

— E o doamnă foarte tînără şi dintr'o familie distinsă.

A dat concerte înaintea regineĭ şi e o artistă de primul rang.

Dimineaţa e foarte liniştită, atuncĭ face muzică şi nu supără pe nimeni. Dar după amiazĭ e aşa de nervoasă în cît e imposibil să te poţi apropia de dînsa. Ţipă, vrea să iasă, să fugă, să răstoarne totul din drumul eĭ.

— Şi de ce şi-a pierdut minţile?

— Mister!

*

Am mulţumit d-rului Şuţu pentru plăcerea ce mi-a făcut, permiţîndu'mĭ vizitarea acestuĭ institut în care îşi găsesc adăpost şi trăiesc atîtea vieţi... moarte.

Vespasian I. Pella.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Spovedania

30 August 97.

Chiţibuş, după cum văd, sfaturile tale aŭ reuşite neaşteptate şi multe suflete aĭ întors poate din calea greşită, în multe aĭ făcut să renască nădejdea, fără care viaţa devine imposibilă de suportat.

Alerg şi eŭ să 'ţĭ cer un sfat, dar să nu rîzĭ de mine, auzĭ?

Intîĭ să 'ţĭ spun.

A! dar cum să 'ţĭ spun, nu 'mĭ vine, parcă mă doare cînd vreaŭ să scriŭ şi apoĭ aĭ să rîzĭ, ştiŭ eŭ bine!

Ştiĭ ce? *Iubesc...* să nu rîzĭ, că mă doare.

Să 'ţĭ spun cum a început?

De! ştiŭ eŭ?

Aşa d'odată, fără să prind de veste, doĭ ochĭ, două văpăĭ s'aŭ făcut stăpîne pe inima 'mĭ şi gînd—şi lumina lor sfîntă mi-aŭ înseninat viaţa şi gîndul.

Cînd ducĭ o viaţă chinuită, lipsită de plăcerĭ, fără pic de mîngîiere şi aşa de puţin asemănătoare cu viaţa gîndurilor tale, e neasemănat de bine să simţĭ în minte lumina caldă a unor ochĭ dragĭ şi să ştiĭ că este în lume un suflet care te înţelege.

Ş'acum, ştiĭ ce 'ţĭ cer? Ce nebună sînt, îmĭ vine să rîd, parcă se poate să ştiĭ tu aşa ceva. E greŭ ce 'ţĭ cer. Dar ştiŭ eŭ?

Uite, tot ce 'mĭ turbură fericirea, e gîndul urît că n'o să mă iubească pe vecie,—şi atuncĭ, o! atuncĭ ce mă fac? Să rămîĭ iar singură, iar singură să îmĭ fac loc pe cărările spinoase, să 'mĭ simt sufletul iar gol?

Şi poate, cine ştie, văpaia dragosteĭ o arde pe vecie în mine, iar în el s'o stinge—şi atuncĭ, atuncĭ, nu ştiŭ ce-o să fie atuncĭ, nu vreaŭ să mă gîndesc.

Ţie, atîta 'ţĭ cer, Chiţibuş, să mă sfătuieştĭ, cum să fac să ţie maĭ mult iubirea, dacă pe vecie nu se poate?

Sonia

CRONICA

Englezul de la Capşa

S'a întîmplat zilele astea la Capşa una nostimă de tot.

Un *gentelman* soseşte la hotel şi opreşte un salon şi un ietac. Cînd să însereze, chelnerul vine şi aprinde cîte o luminare în fie-care odaie.

Englezul, deprins cu electricitate, găseşte că e beznă în odaie şi porunceşte chelneruluĭ să maĭ aprindă cîte o luminare, ceea ce se şi face. Dar două luminărĭ de spermanţetă încă nu daŭ lumina unuĭ bec electric.

Englezul, furios, ordonă atuncĭ să i se pună în salon două candelabre a cîte 5 luminărĭ şi în ietac unul de acelaş mărime.

Chelnerul s'a executat numaĭ de cît.

A doua seară se repetă acelaş scenă, a treia idem, a patra detto şi a. m. d.

După cîte-va zile Englezul se pregăteşte de plecare şi i se aduce nota: eraŭ vre-o 75 de luminărĭ a 1 leŭ 50 banĭ luminarea!!...

Gentelmanul plăteşte, dar cere să i se dea toate luminările neisprăvite din fie-care seară.

I se aduc cele 75 de jumătăţĭ de luminărĭ, pe carĭ le pune în geamantan.

Cînd să coboare scările, tot personalul hoteluluĭ, pe două rîndurĭ, îl salută respectuos.

Aflaseră că ceruse cîte 15 luminărĭ pe fie-care seară şi veniseră toţĭ, de la rîndaş pînă la Oberkelner, la bacşiş.

Englezul a înţeles manifestaţia — şi, după o clipă de reculegere, ordonă să i se aducă pe scărĭ geamantanul: îl deschide şi cu o graţie de Mephisto începu să împartă fie-căruia cîte o bucată de luminare. Perplexitatea era generală.

Sfîrşind cu personalul, maĭ scoase două bucăţĭ şi le dădu unuĭ chelner, cu menţiunea:

— Una stăpînuluĭ şi una stăpîneĭ hotelului!...

Ionathan.

Din Bîrlad

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ“)

Dărîmarea baracelor.—Diverse.

Primăria comuneĭ noastre a pus de s'aŭ dărîmat anul acesta maĭ multe barace din centrul oraşuluĭ, iar în locul lor s'aŭ ridicat diferite edificiĭ, toate de o frumuseţe deosebită.

Dar, dacă din partea asta primăria au poate căpăta de cît laude, nu tot aşa se întîmplă şi cu ceea ce a trebuit să facă şi n'a făcut la vechiul teatru. In adevăr, primăria nu s'a gîndit de loc să dărîme edificiul teatruluĭ vechiŭ, care a ajuns într'o complectă stare de ruină şi ameninţă din zi în zi să cadă.

Acest edificiŭ fiind proprietatea Creditului urban din Bucureştĭ, decĭ nu a unuĭ om nevoiaş, ne mirăm cum primăria îngăduie şi nu somează pe ceĭ din capul acesteĭ instituţiĭ să'şĭ repare proprietatea, orĭ s'o dărîme, evitînd astfel un pericol iminent.

Diverse

In ziua de 31 August s'aŭ distribuit 8000 de leĭ victimelor inundaţiilor din judeţul nostru. Distribuirea s'a făcut în localul prefectureĭ din oraşul Bîrlad şi în faţa comisiuneĭ compusă din D-niĭ T. V. Ioan, prefectul judeţuluĭ, Iorgu Gîlcă, senator, Panaite Ghenciu, deputat, preşedintele tribunaluluĭ local şi primarul oraşuluĭ.

*

In seara zileĭ de 31 August a evadat din arestul preventiv de acĭ Iura Pencovicĭ, unul din ceĭ maĭ temuţĭ criminalĭ şi asasinul femeilor Maria şi Elena Nanu din oraşul nostru. Imediat ce s'a aflat de această evadare s'aŭ trimis în urmărirea criminaluluĭ maĭ multe potere, dar pînă azĭ nu s'a putut afla nimic despre dînsul.

Cor.

Un bucureştean pe zi

C. Stăncescu

Profesor de estetică — Taine al Romînieĭ—s'a făcut celebru prin estetică, dar nu prin lucrările sale estetice, ci prin îmbrăcămintea sa abracadabrantă. Priviţi-l, s'ar zice că e în caricatură, dar nu, parol, aşa e. De altfel, cine nu-l cunoaşte?

Cum şi ce fel, nu ştiŭ, dar a ajuns conducătorul instituţiilor artistice. E pictor, profesor de estetică, om de litere, sub-director la Teatru, vice-preşedinte la Ateneŭ, etc, etc.

Carĭ îĭ sînt lucrările ce ar justifica această situaţie? Un mare desemn în cărbune: *Moartea luĭ Lăpuşneanu* şi cîte-va portrete de artiştĭ. Inchipuiţi-vă că n'are nicĭ curajul să-şĭ publice cursul de estetică. A făcut şi o piesă: *13 Septembrie*. Fă, Doamne, să se maĭ joace odată! Ce am maĭ rîde!

Şi pentru-că nu poate el să scrie, e furios pe toţĭ ceĭ carĭ scriŭ. De şi plînge cu toţĭ nenorociţiĭ şi e milos cu cerşetoriĭ, urmăreşte cu o ură teribilă pe pictorĭ, pe literaţĭ, pe toţĭ aceia carĭ lucrează pe terenul artelor.

Şi cum nu poate să facă critică serioasă, intrighează după culise.

Pe vremurĭ făcea pe Adonis. Are şi figură pentru aşa ceva. A! să mă iertaţĭ, succesele sale pe lîngă sexul frumos întrec pe ale orĭ-căruĭ Don Juan spaniol.

Semne particulare: Ar fi fost un foarte bun actor; plînge pe poruncealĭ. Şi acesta e cel maĭ tare argument al săŭ cînd vrea să dovedească că are opere artistice.

De alt-fel: om simpatic şi foarte politicos.

Ultima oră: Şi-a schimbat jobenul. A renunţat, graţie şarjelor caricaturistuluĭ Petrescu, la bordurile nesfîrşite.

Pic.

Litere-Arte-Ştiinţe

De la 4 pînă la 9 Noembrie se va ţine la Lille un congres al catolicilor din Nord şi Pas-de-Callais şi va fi pus sub patronagiul episcopilor din provincia eclesiastică Cambrai.

Programul acestuĭ congres se va deosebi de cel al anilor trecuţĭ prin aceea că adunarea generală va fi împărţită într'un număr oare-care de micĭ congrese particulare, avînd fie-care autonomia sa.

A doua secţie a congresuluĭ se va ocupa în special de presă şi de arta creştină, iar secţia a treia de operele sociale şi caritabile. Congresul se va termina printr'o mare şedinţă la hipodromul din acel oraş.

*

Lunĭ, 1 Septembrie, s'a deschis la Delft, Olanda, al treilea congres al „Alianţeĭ internaţionale cooperative.“

La acest congres ia parte un mare număr de oamenĭ politicĭ, juriştĭ şi economiştĭ din lumea întreagă şi de toate şcoliie.

Şedinţele sînt consecutive şi în ele se discută chestiunĭ de cea maĭ mare importanţă şi din toate ramurile: ştiinţă, politică, drept, economie, etc., etc.

*

„Politiken,“ unul dintre cele maĭ răspîndite ziare daneze, anunţă că vestitul scriitor August Strindberg este pe cale să se convertească la catolicism.

*

Viitorul congres al orientaliştilor, care va fi al XII-lea, se va ţine la Roma în 1899. Această localitate a fost hotărîtă în ultima şedinţă a congresuluĭ din anul acesta care, se ştie, a avut loc la Paris.

Ştirea aceasta a fost comunicată de către savantul profesor de Gubernatis prinţuluĭ Ruspoli, primarul Romeĭ, care s'a grăbit să mulţumească, printr'o telegramă, membrilor congresuluĭ.

Pe de altă parte, orientaliştiĭ italienĭ aŭ hotărît să ofere preşidenţia onorifică a congresuluĭ ilustruluĭ profesor senator Ascoli, iar preşidenţia efectivă profesoruluĭ conte de Gubernatis.

*

Cunoscutul istoric german, d-rul Puecker, profesor al universităţeĭ din Lipsca, a încetat din viaţă.

*

Anton Smittal, unul dintre ceĭ maĭ bunĭ cronicarĭ aĭ ziaruluĭ socialist din Viena „Arbeiterzeitung“, a murit Cronicele luĭ Smittal, luate din viaţa lucrătorilor, eraŭ foarte viĭ şi caracteristice şi adesea orĭ pline de satiră. Smittal a fost găsit mort în fotoliul săŭ dinaintea meseĭ de lucru. Un atac de apoplexie îl lovise.

*

De la 5—19 Octombrie, va avea loc la Halle pe Saale o expoziţie heraldică. Diferitele state şi diferitele case carĭ aŭ blazoane aŭ fost invitate să expuie. De asemenea aŭ fost invitaţĭ să expuie şi pictoriĭ carĭ se ocupă cu desemnul heraldic.

*

Regele Oscar al Suedieĭ 'şi-a scris regulat toate memoriile sale. O gazetă germană anunţă că aceste memoriĭ vor apare în curînd în editura uneĭ însemnate librăriĭ germane. Memoriile vor avea ca anexe multe corespondenţe ce vor aduce marĭ serviciĭ acelora carĭ vor vroi să studieze pe regele Oscar, ca domn al uniuneĭ suedo-norvegiene.

DIN STREINATATE

Anglia

Greva lucrătorilor de maşinĭ continuă şi sfîrşitul eĭ nu se poate prevedea încă. Actualmente sînt în grevă 48 de miĭ de oamenĭ. Ultima Duminecă s'aŭ împărţit 640 miĭ leĭ ajutoare. Breasla lucrătorilor de maşinĭ şi a industriilor înrudite, publică un manifest, arătînd că 50 miĭ lucrătorĭ de maşinĭ sînt încă în lucru, aşa ca susţinerea greviştilor nu întîmpină nicĭ o dificultate. Se zvoneşte însă deja, despre tratative de împăcare, ce s'ar urma între patronĭ şi lucrătorĭ. Iniţiativa în acest senz, se zice că ar fi luat-o un şef al muncitorilor din Lankashire.

Germania

Asupra manevrelor de la Homburg, corespondentul ziaruluĭ „Muenchener Allgemeine Zeitung“, un fost general din armata germană, se pronunţă în chip foarte nefavorabil. „Manevrele — scrie el — aŭ fost manevre de paradă“, şi maĭ departe adaogă, că, dacă regimentele s'ar lupta în realitate aşa cum s'aŭ luptat la manevre, atuncĭ nu se poate ştie cine va îngropa pe ceĭ morţĭ, căcĭ nicĭ unul dintre combatanţĭ n'ar rămînea în picioare. Următoarele rîndurĭ sînt de o importanţă maĭ generală, de oare-ce ele critică chipul cum se fac manevrele astăzĭ pretutindenĭ. „Normele după carĭ se face astăzĭ războiul în timp de pace, datează dintr'un timp în care nu se ajunsese încă la perfecţiunea actuală a armelor. Căcĭ un lucru e sigur: aşa cum se petrece acţiunea în manevre, ea nu se va petrece nicĭ odată pe cîmpul de luptă“.

India

Răscoalele din India îngrijesc mult guvernul din Londra. Pe cînd pînă acum n'aŭ căzut de cît puncte, carĭ n'aŭ fost de cît protejate de Anglia, a căzut acum şi o localitate ocupată de trupe engleze indigene. Localitatea a fost atacată de o mulţime imensă de răsculaţĭ, iar garnizoana, după o rezistenţă desperată, a trebuit să se retragă. Cauza buletelor militare englezeştĭ trebuie căutată în faptul, că circulaţia pe drumurile de fier e cu totul întreruptă, ceea ce împiedică transportarea repede de ajutoare.

Spania

Generalul Woodford ambasadorul Statelor Unite în Spania, a fost însărcinat de guvernul săŭ ca să exprime în mod politicos, dar energic şi hotărît, că guvernul Uniuneĭ doreşte încetarea războiuluĭ civil şi introducerea autonomieĭ în Cuba. Insurgenţiĭ probabil că nu vor primi însă de astă dată autonomia, de oare ce aŭ declarat deja Cuba ca republică, şi aŭ ales ca preşedinte pe advocatul Domingo Mendez Capote. Succesele din urmă ale insurgenţilor, aŭ făcut pe aceştia stăpînĭ deplinĭ peste insulă. Toate dezminţirile guvernuluĭ spaniol sînt neadevĕrate. Cuba e pierdută pentru Spania.

Dal.

Revista cărţilor

Carte de citire germană pentru Romînĭ, de Toma Dicescu, profesor la şcoala normală din Cîmpu-Lung. Un volum în 8 de 289 paginĭ. Editura librărieĭ Socec. Preţul leĭ 3.50.

La alcătuirea acesteĭ cărţĭ, autorul a avut în vedere faptul că limba germană inspiră în diferite împrejurărĭ un fel de sfială şi averziune pentru şcolarĭ, pentru care motiv a făcut o alegere conştiincioasă din produsele literatureĭ germane: poveştĭ, miturĭ, balade, legende, fabule, parabole şi paramitiĭ corespunzătoare, prin experienţa ce a dobîndit, natureĭ şcolarilor noştri.

Asemenea autorul nu a uitat a da importanţă maĭ mare acelor produse literare, carĭ contribuesc la deşteptarea şi agerireĭ minţeĭ şcolarilor, acele cugetărĭ aforistice carĭ probează înţelepciunea şi experienţele poporuluĭ german şi carĭ, pentru şcolarul nostru, sînt o atracţiune plăcută de a le ceti din propriă iniţiativă.

Autorul, în lipsa uneĭ cărţĭ de citire germană, anume pentru fete, a ales a bucăţĭ literare carĭ să fie de mare ajutor pentru educaţiunea fetelor şi carĭ privesc direct sexul lor.

Ausführliche Grammatik der deutsche Sprache von dr. G. Coman. Un vol. în 8 de 168 paginĭ. tip. Gutenberg. Preţul leĭ 2.50.

E o lucrare conştiincioasă care tinde la lăţirea limbeĭ germane atît de trebuincioasă azĭ tutulor carĭ vor să se ţină în curent cu tot ce se produce în literatură şi în general cu tot ce aparţine activităţeĭ umane.

FEL DE FEL

Aniversarea morţeĭ luĭ Benoit Malon. — Lunĭ împlinindu-se patru anĭ de la moartea celebruluĭ scriitor socialist Benoit Malon, socialiştiĭ din Franţa aŭ serbat această dată, întrunindu-se la cimitirul Père-Lachaise în număr de peste cincĭ, şase sute.

Maĭ multe discursurĭ fură pronunţate în faţa mormîntuluĭ celebruluĭ socialist. Cel d'întîiŭ care a luat cuvîntul a fost cunoscutul scriitor Georges Renard, succesorul luĭ Benoit Malon la direcţia „Revisteĭ socialiste“.

După aceea vorbi Rodolphe Simon, administratorul „Revisteĭ socialiste“; acesta se mărgini să spulbere criticele adresate autoruluĭ „Socializmuluĭ integral“, vestita operă a luĭ Benoit Malon.

Maĭ vorbiră apoĭ: Laterrade, senator radical-socialist, care se asociă la această manifestaţie „pentru că partidul săŭ se confundă cu cel care a grăbit să se ajungă, prin calea cea maĭ scurtă, la domnia dreptăţeĭ sociale şi fraternităţeĭ; Gustave Rouanet, deputat socialist, „despre omul, filozoful şi amicul pe care toţĭ l'aŭ iubit“, etc., etc.

De la cimitir manifestanţiĭ, carĭ reprezentaŭ elita intelectuală a partiduluĭ socialist din Franţa, se întoarseră pe la căminurile lor în cea maĭ mare linişte şi fără a scoate cel maĭ mic strigăt.

Maĭ regalist de cît regele. — Direcţiunea teatruluĭ municipal din Francfort-sur-Oder a primit din partea biurouluĭ de cenzură următorul aviz:

„Sîntem siliţĭ să interzicem reprezentarea drameĭ „Burgrave“, a d-luĭ Ios. Lauff, pentru-că pune pe scenă un personagiŭ din familia Hohenzolernilor şi nu ştim dacă împăratul a dat autorizaţia necesară“.

Or, împăratul Wilhelm nu numaĭ că a colaborat la această piesă, care a fost reprezentată pentru prima oră la teatrul curţeĭ imperiale în luna Maiŭ trecut, dar încă a regulat punerea eĭ în scenă, desemnînd tablourile şi dirijînd repetiţiile.

Popularitate meritată

Amicul Periplizon a avut fericita ideie de a'şĭ ocupa rubrica pe ziua de erĭ cu un aritmogrif datorit peneĭ d-luĭ Epam. Sibleanu. Intr'acelaş timp se promitea că dezlegătoriĭ aritmogrifuluĭ vor căpăta ca premiŭ portretul aceluia pe numele căruia era croit aritmogriful.

Astăzĭ, cînd am primit o droaie de dezlegărĭ exacte, dăm loc acĭ dezlegăreĭ aritmogrifuluĭ. Iat-'o:

Narcis
Inirtep (Petrini)
Cicclade
Olcic
Rudini
Epitaf
Albertoni
Nuc
Ursa

Iniţialele cetite de sus în jos ne daŭ numele faimosuluĭ Nicoreanu, iar finalele cetite idem ne daŭ numele şi maĭ faimoaseĭ sale invenţiĭ farmaceutice, a: „specificuluĭ“.

Faptul că aritmogriful a fost dezlegat în timp aşa de scurt de atîta lume, —este o dovadă maĭ mult pentru popularitatea imensă de care se bucură Nicoreanu.

Cît priveşte promisiunea amiculuĭ Periplizon, la pagina întîia cititoriĭ o vor găsi realizată. Portretul luĭ Nicoreanu e dat acolo, pentru ca toţĭ să-l cunoască la faţă, cum îl cunosc la nume, iar specificul de leac!..,

Ica.

Din Focşanĭ

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ“)

Noul primar de Odobeştĭ. — Legea maximuluĭ

Se ştie că, graţie stăruinţelor faimosuluĭ N. Săveanu, d. Tache Vrabie, primarul Odobeştilor, a fost revocat din funcţiunea ce ocupa. Cum însă oraşul Odobeştĭ nu putea rămîne multă vreme fără de primar, consiliul comunal al acesteĭ localităţĭ a şi fost convocat pentru a proceda la alegerea unuĭ alt primar în locul celuĭ revocat.

Convocarea a avut loc în ultimele zile ale luneĭ August—şi cum primaruluĭ de Focşanĭ îĭ trebuia un om de paie cu care să-şĭ poată face treburile în tihnă, satrapul Săveanu stăruia pe capete să se aleagă amicul săŭ Grigore Dragomir.

Dar socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg—şi consilieriĭ comunalĭ, de obiceiŭ tîrîtorĭ şi slugarnicĭ faţă cu ceĭ din capul lor, de astă dată s'aŭ arătat conştienţĭ de datoria lor; căcĭ, în loc s'aleagă pe unul ce li se impunea, aŭ dat voturile lor d-luĭ Ghiţă Dumitrescu care, credem, va fi tot atît de corect şi de cinstit ca şi predecesorul săŭ.

Legea maximuluĭ

Ne aducem aminte ca azĭ că primarul Săveanu, cînd solicita voturile focşănenilor acum doĭ anĭ pentru ca să fie ales în Parlament şi în capul nenorociteĭ noastre comune, promitea marea cu sarea şi, între altele, şi desfiinţarea legeĭ maximuluĭ. Eĭ bine, a trecut atîta vreme de cînd liberaliĭ aŭ fost aduşĭ la putere şi nu numaĭ că legea maximuluĭ n'a fost desfiinţată, dar încă s'aŭ sporit şi taxele existente.

Ast-fel, taxa pentru apă s'a urcat de la un leŭ la unul şi cincĭ-zecĭ de banĭ. Afară de asta, casapiĭ şi bruţariĭ speculează în chip neomenos pe bieţiĭ ce-

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

109

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

III

Nu se maĭ afla acolo de cît o grămadă de cenuşă.

Era un spectacol prea lamentabil pentru Sabina.

Fugi de-acolo.

In spre amiază, e văzu intrînd la Celesta doĭ oamenĭ pe carĭ dînsa nu'ĭ cunoştea.

Ţăranca îĭ primi.

Dar nu pe dînsa o căutaŭ.

Eĭ doreaŭ să vorbească D-neĭ Thomeret.

Sabina se prezintă.

Ambiĭ oamenĭ o salutară cu respect.

Şi unul din eĭ zise:

— Sînt judecător de instrucţie la parchetul din Charleville şi viŭ să fac o anchetă asupra incendiuluĭ din astă noapte.

El arătă un scaun ca şi cum ar fi fost la el acasă.

— Bine-voiţĭ, vă rog; nu staţĭ în picioare.

Prin fereastră Sabina zări jandarmiĭ brigăzeĭ din Monthermé carĭ se plimbaŭ pe dinaintea caseĭ.

Fără îndoială, ancheta deja începuse.

Judecătorul de instrucţie întrebă:

— Puteţĭ să'mĭ spuneţĭ D-nă, cum s'a declarat incendiul?

— Nu ştiŭ, D-le. Eŭ dormeam, cînd fuĭ de o dată trezită de nişte strigăte şi flacărĭ.

— Cum?

— Imĭ este poate putinţă, D-le să vă spun cum.

— Credeţĭ că incendiul ar putea fi atribuit cine-ştie căreĭ rele voinţĭ din partea cuĭ-va? Cunoaşteţĭ inimiciĭ de-aĭ bărbatuluĭ D-voastră? Primise, spre exemplu, în timpiĭ din urmă, scrisorĭ de ameninţare?

— N'aşĭ putea să v'o spun... Bărbatul meŭ nu mi a făcut nicĭ o confidenţă cu privire la aceasta. Inimicĭ, poate că s'avem. Se poate chiar că lucrătoriĭ să fi avut pică pe bărbatul meŭ din cauză că a închis sticlăria. Dar a se răzbuna, punînd foc, e departe. Nu cred decĭ în posibilitatea uneĭ răzbunărĭ. Inchiderea sticlărieĭ era făcută în urma relelor afacerĭ ale D-luĭ Thomeret...

— Noĭ nu facem nicĭ o aluzie la starea afacerilor sale D-nă, zise magistratul înclinîndu-se. Este regretabil că D. Thomeret lipseşte. Puteţĭ să ne spuneţĭ în ce zi va veni?

— I am telegrafiat azĭ dimineaţă. E sigur decĭ că bărbatul meŭ va fi îndărăt astă seară.

— Numaĭ de erĭ a plecat?

— Da.

— E trist, foarte trist... Ştiţĭ ce avea să facă la Paris?

— In afacerile sale. Şi l'am auzit erĭ spunînd de maĭ multe orĭ că n'a pierdut toată speranţa şi că va aduce poate de la Paris o sumă îndestulătoare pentru a asigura pe principaliĭ săĭ creditorĭ...

— Cuĭ trebuia să se adreseze?

— Nu ştiŭ nimic de asta.

— E supărăcios, e supărăcios, repetă în mod deosebit judecătorul.

El se maĭ gîndi cîte-va minute.

Apoĭ socoti că a întreba maĭ mult pe D-na Thomeret era inutil.

Atuncĭ se ridică.

— Vă mulţumesc, D-nă, şi vă cer ertare că v'am deranjat.

Salută.

Era un om uscăţiv şi rece, cu obrazul palid şi nasul lung şi ascuţit.

Sabina, prin fereastră, văzu cum el se duse spre jandarmĭ, întovărăşit de cel-l'alt care nu spuse nimic şi se mulţumise să scrie. Eĭ se depărtară Păreaŭ că vorbesc cu animaţie şi apucară spre clădirile incendiate.

Magistratul puse de se căută lucrătorul care, în noaptea trecută, văzuse cel d'întîĭ flacările şi vestise despre foc.

Era un băeţandru cu numele de Legrand.

El se bucura de-o reputaţie excelentă la Val-Dieu şi la Monthermé.

Il chestionă şi pe el cu minuţiozitate.

— La ce oră aĭ dat alarma?

— Către 11 ore — poate 11 şi jumătate...

— Aĭ văzut incendiată maĭ întîĭ casa.

— Scuzaţi-mă... totul ardea de odată.

— Atuncĭ incendiul trebuie să fi izbucnit de mult... şi este de mirat că nimenĭ la sticlărie nu'l observase.

— Vă cer ertare, D-le judecător, zise Legrand, dar asta nu s'a petrecut, ştiţĭ aşa...

— Explică-te.

— Incendiul dura poate de mult, n'o ştiŭ, dar ceea ce ştiŭ bine, ceea ce am observat perfect, ceea ce sărea în ochĭ e că a izbucnit din treĭ părţĭ de odată... şi de la locurĭ ce nu eraŭ în legătură... Cînd am sosit flacările eşeaŭ din clădirile sticlărieĭ... ele maĭ eşeaŭ din biurourĭ carĭ nu ţin de sticlărie şi sînt separate prin vre-o 20 metri de curte... ele eşiaŭ de asemenea din pavilionul care ţine de castel...

— Ce părere aĭ despre asta?

— Oh! eŭ, zise lucrătorul neliniştit că trebuia să'şĭ dea părerea într'o împrejurare atît de gravă... n'am părere.

— Dar dacă... Legrand,.. pentru ce heziţĭ?...

De ce-aĭ să te temĭ?... Te interogăm. Datoria ta este ca să ne răspunzĭ. Vom ţine saŭ nu socoteală de părerea ta, asta'ĭ alt-ceva... Vorbeşte decĭ.

Legrand îşĭ învîrtea în mîinĭ cascheta.

Nu'ĭ plăcea de fel să se amestece în afacerĭ de poliţie şi'l era teamă pentru viitor ca să nu fie chemat ca martor înaintea unuĭ tribunal dacă justiţia îĭ adopta părerea.

Dar judecătorul îl silea. Trebuia decĭ ca să vorbească.

— Pe credinţa mea, D-le, vă voĭ spune toată părerea mea. De alt-fel, ştiţĭ deja ceea ce gîndesc şi ceea ce vreaŭ să vă spun... N'am nevoie să vă explic că'ĭ surprinzător ca un incendiŭ să izbucnească din treĭ părţĭ de o dată... conchideţĭ!

— Da, acest incendiŭ trebuie să se datorească uneĭ mîinĭ criminale... N'aĭ observat pe nimenĭ?

— Nu... absolut pe nimenĭ.

— Bine, Legrand.

Lucrătorul salută şi se retrase.

Ingrijitorul caselor veni tocmaĭ atuncĭ şi el către judecător.

El îĭ vorbi încet.

— Ah! facu magistratul, asta'ĭ interesant.

— Dacă D. judecător voieşte să mă urmeze pînă la sticlărie, îĭ voĭ arăta cîte-va urme.

Eĭ apucară spre Val-Dieu.

Şi împreună parcurseră ruinile.

Judecătoru puse pe sub ofiţerul de pompierĭ în curent cu depoziţia lucrătoruluĭ Legrand.

— Această depoziţie nu mă surprinde zise îngrijitorul caselor. Ea concordă cu observaţiile pe carĭ le-am făcut eŭ însumĭ şi pe carĭ le voĭ spune D-luĭ judecător dacă bine-voieşte să mă ascuite. De alt-fel, nu's tocmaĭ lungĭ.

— Vorbeşte! vorbeşte! am venit dor aci pentru ca să ascult totul.

Ingrijitorul caselor duse pe judecător către casa de locuit. Zidurile rămăseseră în picioare.

De asemenea rămîsese în picioare, dar numaĭ dintr'o parte, zidurile pavilionuluĭ.

— Priviţĭ, D-le judecător, aceste urme de arsură carĭ aŭ prelins zidul... S'ar zice că'ĭ o inscripţie voită, foarte clară şi precisă în ceea ce priveşte chipul de cum incendiul se declarase.

— Petrol? hazardă magistratul.

— Drept! zise jandarmul aĭ căruĭ ochĭ sticleaŭ teribil, D. judecător a ghicit.

Apoĭ jandarmul puse mîna pe o bucată de lemn pe jumătate arsă.

— Ce facĭ?

— Vedeţĭ, D-le judecător...

Sub acea bucată şi încă altele jandarmul dăduse peste un bidon de petrol.

Judecătorul tresări.

— Asta să se puie la o parte, zise el.

— Da, da! m'am gîndit la aceasta.

— E tot?

— Nu încă... Aceasta trebuie să se repete de două orĭ... la clădirile biurourilor şi la cele ale sticlărieĭ.

Şi, în adevăr la ambele locurĭ se dete peste acelaş lucru.

Prin urmare depunerea lucrătoruluĭ Legrand se confirma cînd spunea că incendiul izbucnise din treĭ părţĭ de odată

Acum nu maĭ era nicĭ o îndoeală.

Incendiul fusese pus.

Rămînea să se găsească culpabilul.

Judecătorul cunoştea încurcătura inextricabilă a afacerilor luĭ Thomeret.

Ingrijitorul caselor complectă informaţiile magistratuluĭ spunîndu'ĭ că'n acea zi chiar se aştepta la Monthermé la judecătorul de pace, sindicul falimentuluĭ care trebuia să aplice peceţile la sticlărie şi să ia registrele.

Situaţia era decĭ disperată.

Judecătorul reluă:

(Va urma)

tăţenĭ,—şi aceasta cu ştirea şi învoirea chiar a primaruluĭ de aicĭ.

Dar poate uniĭ ar susţine că scumpirea pîineĭ este în legătură cu ridicarea preţuluĭ grîuluĭ; eĭ bine, nu este aşa. Ş'apoĭ, chiar dacă aşa ar fi, un primar cu dor de binele cetăţenilor şi conştiincios ar putea să remedieze aceşteĭ stărĭ de lucrurĭ, desfiinţînd taxa de 3 banĭ la kilogramul de făină, taxă percepută la intrarea în oraş şi în baza legeĭ maximuluĭ. Cu chipul acesta ar scădea şi preţul pîineĭ;—dar tocmaĭ de la Săveanu să ne aşteptăm la aşa ceva?

Coresp.

Ediţia de dimineaţă

Pacea e încheĭată

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Paris, 5 Septembrie. — *Figaro* zice, că la prînzul ce s'a dat erĭ în onoarea regeluĭ Siamuluĭ, d-nu Hanotaux a anunţat acceptarea oficială a articolelor trataluluĭ greco-turc, privitoare la ţifra indemnităţiĭ de rezbel şi la data evacuăriĭ Tesalieĭ. — Evacuarea se va face îndată după plata celor 25.000.000 de indemnitate. — Preliminările de pace se vor semna Sîmbătă.

Constantinopol, 5 Septembrie. — In şedinţa de azĭ de la Tophane, s'a adoptat articolele 2 şi 6 ale preliminărilor de pace.

Semnarea preliminărilor de pace se va face Sîmbătă.

INFORMAŢIUNI

Afacerea specificuluĭ Nicoreanu

— ancheta noastră —

Un fost elev de administraţie s'a prezentat astă-zĭ la redacţia noastră şi ne-a declarat urmatoarele: „fiind închis la garda pieţeĭ, a doua zi trebuia să mă prezint celebruluĭ Nicoreanu, care imediat ce m'a văzut, ordonă să mi se dea şi mie o băuturică, zicînd: daĭ, dăĭ spatiuluĭ, da dă'i-o maĭ potrivită căcĭ e maĭ de fameliune. Spatiu este o expresiune a d-sale pe care o dă elevilor de administraţie.

*

Un fost intern al spitaluluĭ militar central ne scrie următoarele cu privire la cunoştinţele şi priceperea d ruluĭ Nicoreanu în ale medicineĭ: Pe cînd eram intern în divizia I medicală a spitaluluĭ militar central, vine d-rul Nicoreanu în saionul I-iŭ şi găsindu-ne maĭ mulţĭ studenţĭ examinînd un bolnav, care avea scabie (rîe), vesel şi spiritual, cum crede că e d-sa, mă întreabă că ce are bolnavul. Atuncĭ unul din camarazĭ în glumă spune că are pneumonie. d rul Nicoreanu pune urechia pe spinarea bolnavuluĭ şi numaĭ de cît exclamă: se aud foarte bine valurile crepitante. Şi plecă imediat. Atuncĭ toţĭ am bufnit în rîs şi nu puteam face alt-fel dacă d-rul Nicoreanu ne-ar fi rugat să-ĭ explicăm noĭ d-sale ce e pneumonia, atuncĭ ar fi putut să diagnosticeze pleuro-pneumonia soldatuluĭ Dumitrescu şi nu l'ar maĭ fi tratat ca simulant.

*

Astă-zĭ s'a trimes de la institutul chimic la spitalul militar central o adresă prin care se cere să se trimită o parte din băuturica ce s'a administrat de d-rul Nicoreanu bolnavilor, saŭ cel puţin compoziţia sa medicală, pentru înlesnirea cercetărilor chimice. Aceasta în urma înţelegerilor luate cu farmacistul Stabil, delegatul spitaluluĭ militar.

*

Spitalul militar a făcut cunoscut corpuluĭ de armată sus menţionata cerere a instituluĭ chimic, rugînd pe comandantul corp. 2 de armată să dea ordin medicului Papilian, a satisface această cerere, de oare-ce

Moartea luĭ Radu Stanian

— Vezĭ pagina 4-a —

D-sa ştie destul de bine formularul luĭ Nicoreanu.

Dacă d-rul Papilian — care, în treacăt fie vorba, făcea şi d-sa simulanţilor (?) de epilepsie injecţiĭ sub-cutanate cu pilocarpină—cr de că nu se ştie formularul specificuluĭ, ne permitem noĭ să-ĭ împrospătăm memoria, şi să publicăm acĭ faimoasa reţetă, menţionînd că reproducţiunea eĭ fără autorizaţia inventatoruluĭ Nicoreanu, este oprită.

Iată receta:

Decocţiune de quasio amară	*50 grame*
Chinină sulfurică	*50 grame*
Sulfat de magnesie	*100 grame*
Assa foetida	*20 picăturĭ*
Apă distilată	*2000 grame*

D-niĭ chimiştĭ experţĭ, sînt rugaţĭ să ţie seamă de această reţetă, în investigaţiunile lor,—de oare-ce sîntem siguri că dintre ceĭ de la spitalul militar, nicĭ unul nu va îndrăzni să trădeze pe d-rul specific, protejatul generaluluĭ Arion.

Scr.

D. Sihleanu, secretarul general al ministeruluĭ cultelor, a plecat la Constanţa pentru a reprezenta ministerul la expoziţia şi serbările ce se vor da acolo.

D-sa se va întoarce Marţĭ în Capitală, ĭar după cîte-va zile va pleca în concediŭ de o lună.

Comunele Drăgăşanĭ din jud. Vîlcea, tîrgul Valea Rea din jud. Buzăŭ şi Voineştĭ din jud. Dîmboviţa, aŭ fost autorizate să perceapă taxele după legea maximuluĭ.

Astăzĭ, la orele 3 p. m., se va ţine un consiliŭ de miniştriĭ, sub preşedenţia d-luĭ D. Sturdza.

In acest consiliŭ se vor discuta maĭ multe chestiunĭ foarte importante, între carĭ şi mergerea d-luĭ Sturdza la Buda-Pesta, călătoria regeluĭ Carol la Constantinopol şi Belgrad, conflictul ruso-romîn şi numirea prefecţilor de Dîmboviţa şi Bacăŭ.

Regele Carol la Belgrad

Tratativele.—Condiţiile.—Regele Milan.—Părerea luĭ Simici.

Cu privire la călătoria pe care regele Carol o va face în cursul luneĭ viitoare la Belgrad, aflăm că d. Papiniu, ministrul nostru la Belgrad, a fost însărcinat de rege ca să urmeze tratările cu guvernul sîrb asupra moduluĭ şi condiţiunilor viziteĭ.

*

Regele ar vrea ca, înainte de a merge la Belgrad, suveranul Serbieĭ să facă vre-un pas care să indice lămurit dorinţa aceleĭ ţărĭ de a trece definitiv în partea tripleĭ alianţe.

*

D. Papiniu a şi avut o întrevedere cu ministrul de externe al Serbieĭ, căruia i-a comunicat dorinţa regeluĭ Carol.

D. Simicĭ, premierul sîrb, ar fi dispus să accepte cele propuse de regele Romînieĭ, şi deja a făcut primul demers pe lîngă suveranul Serbieĭ ca dorinţa regeluĭ Carol să fie satisfăcută.

*

Primul pas pe care Serbia îl va face în această direcţiune ar fi ca să invite pe regele Milan să vie la Belgrad şi să'şi fixeze în Serbia domiciliul săŭ definitiv.

Telegramele din Belgrad vestesc deja apropiata sosire a regeluĭ Milan în Serbia.

*

Cu privire la toate aceste chestiunĭ, există în lumea oficială din Belgrad două curente: unul, în frunte cu regina Natalia şi susţinut pe sub mînă de regele Alexandru, care ar dori ca Serbia să nu se angajeze încă faţă de tripla alianţă, şi altul, în frunte cu premierul sîrb d. Simicĭ care voeşte cu orĭ-ce preţ ca Serbia să urmeze aceĭaş politică ca şi Romînia.

*

Se crede că opinia d-luĭ Simicĭ va prevala, că regele Milan va reveni în Serbia şi că atuncĭ de abia regele Carol va vizita pe regele Alexandru al Serbieĭ la Belgrad.

V.

In ziua de 23 Septembrie se va ţine a ministerul domeniilor, o nouă licitaţie pentru arendarea moşiilor rămase neconfirmate şi a celor neadjudecate din cauza lipseĭ de concurenţă.

Penitenciarul din Doftana este aproape gata. Inaugurarea se va face la 15 Septembrie.

Condamnaţiĭ nu vor fi transportaţĭ în noua închisoare de cît la primă-vara.

La inaugurarea care se va face la 15 Septembrie, va fi invitată şi presa din Capitală.

Din Sofia sosesc ştirĭ că maĭ multe cete foarte numeroase de bandiţĭ cutreeră Bulgaria, atacă pe toţĭ călătoriĭ şi după ce îĭ jefuiesc îĭ omoară.

Lîngă Haskow una din aceste cete a intrat în luptă cu vre-o şase ofiţerĭ bine armaţĭ şi a omorît pe doĭ dintr'înşiĭ.

Aceste cete se compun din Macedonenĭ, carĭ anul trecut aŭ organizat revoluţia din Macedonia.

Vestitul agent conservator Drumea a dat în judecată ziarul „Liberalul" care l'ar fi calomniat.

Drumea pretinde că nu el a comis contrabanda de spirt descoperită zilele acestea, ci un oare care Niculescu, cofetar în calea Moşilor.

Romîncă asasinată la Sofia

Am arătat în ediţia de seară a număruluĭ nostru de erĭ cum guvernul bulgar, pentru a cocoloşi afacerea cu nenorocita cîntăreaţa Olga, care a fost asasinată la Sofia de un ofiţer bulgar, — a pus pe o anume Olga Christowa ca să dezmintă ştirea dată de ziarele romîne, că ar fi fost asasinată.

Guvernul bulgar a luptat contra morilor de vînt. Ziarele aŭ anunţat că o Romîncă, originară din regat, anume Olga Drăghiceanu, zisă şi Botez, a fost asasinată; cît priveşte însă numele de Olga Christowa, le apare în presa romînească pentru prima oară, abia acum, odată cu dezminţirea guvernuluĭ bulgăresc.

*

Ziarele vieneze publică biografia aceşteĭ Olga Christowa. Ea e născută la Plevna, din părinţĭ romînĭ. Acum două lunĭ desperată, fiind-că i-a murit copilul pe care 'l-a avut din relaţiunile cu un ofiţer bulgar, şi fiind-că acesta din urmă nu vroia să se ţie de cuvînt şi să o ia de soţie — Olga Christowa 'şi-a tras un gloante de revolver în faţă, pe cimitirul din Sofia. Fata s'a tămăduit însă de atuncĭ şi serveşte actualmente în Sofia ca doamnă de bufet.

*

Cele povestite de ziarele vieneze dovedesc cel mult că şi Olga Christowa este o victimă nenorocită a unuĭ ofiţer bulgar. Ele nu dovedesc însă că Olga Christowa e identică cu Romînca din Bacăŭ, Olga Drăghiceanu, din contra ele dovedesc pînă la evidenţă că una e sinucisă şi alta asasinata, una fata din Romînia, alta aceea din Plevna.

Datoria guvernuluĭ romîn ar fi să vorbească... Acum cînd Stoiloff trimete zilnic desminţirĭ, ce zice d-l Sturdza? Saŭ tăcerea sa însamnă, că asasinatul s'a comis, şi că d-sa n'are curajul să ceară imediată satisfacţie pe toate căile şi în toate direcţiunile?

Inf.

Comisiunea instituită de ministerul lucrărilor publice, se va întruni Mercurĭ, să ia în discuţie proectul de modificare a legeĭ căilor de comunicaţie

D. Maisner, noul inspector general al învăţămîntuluĭ, a depus azĭ jurămîntul.

D. G. Ionescu-Gion, care a fost însărcinat de ministerul instrucţieĭ ca să facă un raport în privinţa reformeĭ legeĭ teatrelor, şi-a depus azĭ raportul.

D. general Berendeiŭ a hotărît ca durata cursurilor şcoaleĭ de cavalerie, să fie de 10 lunĭ, adică de la 1 Septembrie pînă la 1 Iulie.

Consiliul de miniştriĭ a aprobat hotărîrea d luĭ general Berendeĭ.

In seziunea de toamnă a sinoduluĭ se va discuta, între altele, şi asupra reformeĭ legeĭ sinodale.

D. Cantacuzino, ministrul de finanţe, soseşte Lunĭ în Capitală.

Concediul fiindu 'ĭ expirat, d-sa îşĭ va relua ocupaţiunile.

Direcţia şcoaleĭ normale

De cînd s'a strămutat şcoala normală Carol I iŭ la Cîmpu Lung şi s'a numit director al şcoaleĭ d. Scureĭ se petrec tot felul de comediĭ cu această şcoală.

Este o luptă teribilă pentru înlocuirea directoruluĭ şi lupta se duce atît de amiciĭ guvernuluĭ din Cîmpu-Lung cît şi de catre influenţĭ liberalĭ din Bucureştĭ.

Cît timp d. Scureĭ era numaĭ director lucrurile tot maĭ mergeaŭ, dar de cînd a luat şi catedra de pedagogie, adversariĭ d-sale s'aŭ înfuriat cu totul.

*

Este adevărat că şcoala normală merge cam răŭ. Dar nu e de vină numaĭ directorul, d. Scureĭ. Se face prea mare economie cu personalul administrativ. Toată administraţia este lăsată în seama directoruluĭ, care nu are absolut nicĭ un ajutor.

Şi aceasta este aproape imposibil pentru o şcoală în carĭ sînt vre-o 250 de elevĭ.

La şcoala normală trebuĭe să fie un director special, care să nu aĭbă altă ocupaţie.

*

De cîte-va zile s'aŭ primit ĭarăşĭ la ministerul instrucţiuneĭ maĭ multe reclamaţiĭ în contra D-luĭ Scureĭ.

Este probabil că un inspector şcolar se va duce ca să facă o anchetă şi să puĭe odată capăt aceşteĭ stărĭ de lucrurĭ ce nu poate să fie de loc folositoare şcoaleĭ.

*

Pentru moment, în şcoala de la Cîmpu-Lung nu este disciplină. Directorul nu are autoritatea necesară. Şi ca maĭ bună dovadă pentru aceasta e faptul că d. Scureĭ a cerut eliminarea unuĭ număr extra-ordinar de mare de elevĭ.

Intre alţiĭ d. Scureĭ a cerut să se ĭa din şcoală elevii dobrogenĭ ca fiind nesubordonaţĭ. Şi tocmaĭ d. Scureĭ este acela care a cerut ca să se admită în şcoală şi dobrogenĭ.

D. Scureĭ are ideĭ pedagogice şi naţionaliste speciale. D-sa avea un întreg plan pentru prepararea viitorilor profesorĭ, dar se pare că tot planul d-sale a căzut în baltă.

E probabil chĭar că şi d. Scureĭ va cădea împreună cu planurile sale pedadogice, de oare-ce adversariĭ d-sale daŭ din ce în ce dese atacurĭ.

Rep.

Consiliul comunal al Capitaleĭ se va întruni în seziune ordinară la finele luĭ Septembrie.

Se va pune în discuţie luminarea cu electricitate a mahalalelor.

D. N. Albu, prefect de Neamţ, se află în Capitală, în interes de serviciŭ.

Numirĭ în magistratură

Următoarele înaintărĭ şi numirĭ s'aŭ făcut în magistratură:

D. I. Florescu, supleant la trib. de Romanaţĭ, a fost înaintat procuror la acelaş tribunal, în locul d-luĭ T. Stoenescu, transferat după cererea sa ca procuror de secţie la Iaşĭ.

D. Gh. Slătineanu, ajutor de judecător de pace la Focşanĭ, a fost înaintat supleant la tribunalul de Romanaţĭ, în locul d luĭ D. Florescu.

D. S. Vasiliŭ, licenţiat în drept, a fost numit ajutor de judecător de pace la Focşanĭ, în locul d-luĭ Gh. Slătineanu.

D. Radu Niţescu, licenţiat în drept, a fost numit ajutor de judecător de pace la Buhuşĭ.

D. Stolojan, ministrul domeniilor, se află la Brăila, de unde se va reîntoarce mîĭne în Capitală.

D. dr. Leon, inspectorul învăţămîntuluĭ privat, pleacă astăzĭ la Piteştĭ pentru a face o anchetă.

Consiliul de miniştriĭ a confirmat arendarea a 33 moşiĭ d'ale statuluĭ, adjudecate în urma licitaţiilor ce aŭ avut loc la ministerul domeniilor în zilele de 18, 19 şi 20 August.

A se citi în pagina VI-a foiţa „Copiiĭ părăsiţĭ".

Prinţesa Maria şi sora sa prinţesa Beatrice cît şi prinţul Ferdinand vor veni Sîmbăta viitoare în Capitală, de unde apoĭ vor pleca în străinătate.

Regele şi regina vor rămînea la Sinaia pînă la 15 Noembrie, cînd vor veni în Capitală pentru deschiderea Corpurilor legiuitoare.

Episcopatul romîn în Macedonia

Intre guvernele din Bucureştĭ şi din Constantinopol se urmează cu activitate tratările pentru recunoaşterea episcopatuluĭ romîn din Macedonia.

Sultanul a promis din noŭ trimişilor Romînieĭ că în scurt timp va acorda şi Romînilor aceleaşi drepturĭ şcolare şi eclesiastice în Macedonia ca şi Sîrbilor şi Bulgarilor d'acolo.

*

Tratările sînt conduse de însuşĭ d. Sturdza care crede că, încă înainte de deschiderea Corpurilor legiuitoare, va putea obţine această recunoaştere de la sultan.

Acţiunea guvernuluĭ romîn la Constantinopol este paralizată însă de intrigile exarculuĭ bulgar care este susţinut de către ambasadorul Rusieĭ... d'acolo.

D. Sturdza va pleca Sîmbătă seara la Brăila spre a azista la inaugurarea linieĭ regulate maritime la Rotterdam şi a bine-cuvîntăreĭ nouluĭ vapor „Bucureştĭ", ĭar de aci se va duce la Constanţa spre a azista la solemnitatea distribuireĭ premiilor pentru expoziţia de animale şi cereale din acel oraş.

Congresul studenţilor

— Prin fir telegrafic —

Tîrgu-Jiŭ, 5 Sept. ora 7 seara.

De la gară cortegiul studenţilor a plecat direct la catedrală, unde s'a celebrat un Te-Deum. Azistenţa numeroasă.

La ora 4 p. m. congresul a fost declarat deschis.

Aŭ vorbit prefectul Carabelescu şi primarul Frumuşeanu.

S'a procedat apoĭ la alegerea preşedinteluĭ şi a fost proclamat ales; d. Moisiu, student din Iaşĭ.

D-sa însă demisionează.

Această demisiune provoacă incidente foarte tumultoase.

Se preschimbă apostrofe violente. Surescitarea e la culme.

Cu marĭ greutăţĭ se reuşeşte a se alege un alt preşedinte.

E ales studentul Leatris.

Viitoarea şedinţă are loc mîine Sîmbătă dimineaţa.

Pella

Abisinia contra Anglieĭ

Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*

Paris, 5 Septembrie. — *Figaro* publică un interview al conteluĭ Leontieff, confirmînd înţelegerea cordială între Abisinia şi Turcia, şi făcînd să reĭasă că înţelegerea dintre Abisinienĭ şi dervişiĭ, va crea Englitereĭ dificultăţĭ foarte grele de învins şi o va împiedica de a lega posesiunile sale din sudul Sudanuluĭ cu acelea din nord.

Ediţia de seara

Ştirĭ din Creta

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Canea, 5 Septembrie. — Ambasadoriĭ la Constantinopol aŭ autorizat pe consulĭ sa ia din supra-taxa vămilor, jumătatea soldeĭ geandarmerieĭ otomane care trece sub ordinele comandamentuluĭ internaţional.

In urma atentatuluĭ de la Hierapetra, posturile aŭ fost ast fel puse în cît să poată împedica pe insurgenţiĭ armaţĭ de a se apropia de maĭ mult de 2 kilometre de cordonul trupelor internaţionale.

O escrocherie senzaţională

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne")

Berlin, 5 Septembrie. — Vorbind de ştirile romantice date de două ziare germane, în privinţa pretinseĭ căsătoriĭ secrete a archiduceluĭ austriac Franz-Ferdinand la Londra, „Kreuzzeitung" zice că e vorba de o simplă escrocherie.

*

Pretinsul archiduce s'a prezentat sub numele de doctor Arend la o

---

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 152 —

GORON

Destăĭnuirile unuĭ poliţist

IV. Poliţia viitoruluĭ

IV

Poliţia şi anarhiştiĭ

Intîmplarea saŭ cerul, cum veţĭ voi, vine de multe orĭ în ajutorul poliţieĭ, am maĭ spus'o.

Tocmaĭ cînd lumea începuse să se înfricoşeze maĭ tare, un băĭat de la o cărcĭumă cunoscu pe Ravachol, care venise de două orĭ să mănînce dimineaţa pe bulevardul Magenta, într'un birt mic unde slujea el, restaurantul Very, despre care azĭ lumea îşĭ aduce aminte cu întristare.

Acest Ravachol, de alt-fel, se poate zice că venise de se predase singur.

In ziua cînd făcuse să sară casa din strada Clichy, abia peste două ore după catastrofă intră într'o cărcĭumă ca să mănînce.

Acolo spuse:

— A sărit o casă în aer.

— Unde?

— In strada Clichy.

— Ce spuĭ?

— Aşa ar trebui să se facă cu toate casele burghezilor.

Băĭatul din prăvălie nu ştia încă de explozie.

Era un fost soldat foarte disciplinat şi care nu era de fel anarhist.

Limbagiul acestuĭ muşteriŭ necunoscut îl miră.

A doua zi cînd citea ce se zicea de Ravachol, imaginaţia îl făcu să înţeleagă că dinamitardul căutat trebuĭa să fie muşteriul revoluţionar din ziua trecută.

Peste patru zile Ravachol veni ĭar în birtul Very.

Stăpînul şi băĭatul din prăvălie făcură să fie arestat.

Anarhistul spuse că e răzbunătorul luĭ Dardare şi Decamps.

Cînd veni procesul, declară că întîĭ dusese dinamita la comisarul de la Levallois-Perret, voind ast-fel să pedepsească înainte de toate pe oamenii politicĭ carĭ maltrataseră pe amiciĭ săĭ.

Casa luĭ era însă păzită bine.

Se duse la d. Benoît, căcĭ el prezidase dezbateriile procesuluĭ de la Levallois.

Pe urmă dinamitase casa d-luĭ Bulot pentru că ceruse pedeapsa acuzaţilor.

Juraţiĭ Seneĭ fură îngăduitorĭ pentru Ravachol.

Iĭ dădură circumstanţe atenuante.

In ajun însă o nouă crimă, maĭ îngrozitoare de cît cele precedente se comise.

Anarhiştiĭ făcuseră să sară birtul Very ca să pedepsească pe ceĭ carĭ prinseseră pe Ravachol.

De data asta fu un adevărat dezastru.

Fură rănițĭ.

Cîţĭ-va muriră.

In acest moment lumea începu a acuza pe juraţĭ.

Le zicea copiĭ.

Eŭ nu eram de părerea această.

Juraţiĭ vruseseră să zică, prin verdictul lor, că, cu toată groaza crimelor anarhiste, credeaŭ că măsurile de excepţie eraŭ periculoase.

Nu voĭaŭ să omoare pe un om care nu omorîse.

Aşa se făcuse tot-d'a-una pînă atuncĭ.

Ravachol care omorîse cu cîţĭ-va anĭ maĭ înainte pe un bătrîn, fu trimes în faţa juraţilor Loareĭ.

Acĭ fu judecat pentru crima aceasta.

Fu condamnat la moarte.

* * *

Peste cîte-va lunĭ, spre a răzbuna moartea luĭ Ravahol, un anarhist care nu fu cunoscut pînă în anul viitor, depuse o bombă lîngă Operă, la uşa biurourilor Minelor de la Carmeaux.

Această bombă fu dusă la postul de poliţie.

Acĭ izbucni.

Omoară şase inşĭ.

Acum groaza ajunse la culme.

După aceste catastrofe magistraţiĭ nu maĭ găseaŭ locuinţe.

Nicĭ un proprietar nu le maĭ da cu chirie.

Le era frică tutulor.

Comisarul arestase pe Ravahol, nu maĭ avea unde să stea.

Locuĭa la un prieten.

De la arestarea luĭ Dardare şi a luĭ Decamps, evenimentele se înlănţuiseră cu o logică sinistră.

Ca să'şi răzbune tovarăşiĭ, Ravachol pusese o dinamită.

Ravachol fusese prins.

Ca să'l răzbune pe el, sări în sus birtul Very.

Ravachol fu ghilotinat.

Spre a'ĭ răzbuna moartea, şase persoane fură ucişĭ de bomba de la Operă.

Dar lucrurile nu se mărginiră acĭ.

* * *

Peste un an după explozia de la comisie, unul Vaillant arunca în Camera deputaţilor un sahan plin de cuĭe de potcovar.

Cîţĭ-va deputaţĭ fură rănițĭ.

Şi acesta voise să răzbune pe Ravachol, care parcă ar fi fost un fel de divinitate în ochiĭ anarhiştilor.

El spuse însă că nu voise să omoare.

Vrusese numaĭ să sperie ca să facă pe lume să se gîndească la dreptate.

De data asta juraţiĭ făcură alt-fel.

Vaillant nu omorîse pe nimenĭ.

Totuşĭ fu condamnat la moarte.

Fu executat.

* * *

A doua zi după ce'ĭ căzu capul Emile Henry arunca o bombă în mijlocul cafeneleĭ Termimus.

Făcu o mulţime de victime.

Henry era tînăr de tot.

Se lăudă că el a fost şi autorul crimeĭ de la comisariat.

Intîĭa oară vrusese să răzbune pe Ravachol.

Acum răzbunase pe Vaillant.

Zicea că se indignase că acesta fusese condamnat la moarte cînd el nu omorîse pe nimenĭ.

Henry fu executat.

Muri vitejeşte.

Peste cîte-va lunĭ se produse suprema şi poate cea maĭ dureroasă catastrofă.

D. Carnot fu asasinat la Lyon.

Asasinul se numea Caserio.

Acesta zicea că răzbuna pe Vaillant şi pe Henry.

Acĭ se opriră ispravile anarhiştilor.

Nu aveaŭ pe cine omorî maĭ sus de preşedintele republiceĭ.

Dar nu e oare curioasă această urmare de nebuniĭ criminale şi de răzbunărĭ sălbatice care pornesc de la un eveniment fără importanţă: luarea unuĭ drapel roşiŭ de la un cîrcĭumar, ca să ajungă la omorîrea capuluĭ statuluĭ?

Ce de efecte marĭ aŭ une-orĭ cauzele micĭ!

E îngăduit a crede că istoria din timpu aceştia nu s'ar fi petrecut aşa, dacă la 1 Maĭ 1891 comisarul de la Levallois nu ar fi crezut că e de datoria sa să ĭasă din circumscripţia vecinuluĭ săŭ.

V

Asasiniĭ anarhiştĭ

Am făcut numaĭ un rezumat repede al atentatelor anarhiste.

Dar propaganda prin fapt nu constă numaĭ în bombe.

Maĭ sînt şi cuţitele.

Pe la sfîrşitul luĭ Septembrie 1892 mi se spuse că s'a găsit la St.-Denis, în canal corpul unuĭ tînăr.

Avea şapte loviturĭ de cuţit.

(Va urma)

domnişoară din Aix-la-Chapelle şi a convins-o să meargă la Londra, unde se va face căsătoria. Domnişoara a dispărut la 29 August; se crede că avea la dînsa 40.000 de mărcĭ.

E temere ca nu cum-va doctorul să fie un negustor de carne omenească.

Manevrele de la Totis

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ")

Viena, 5 Septembrie. — Un ordin de zi al împăratuluĭ adresat armateĭ, datat din Totis, exprimă, cu ocazia manavrelor, deplina sa satisfacţie în privinţa instrucţieĭ tutulor armelor care este minunată şi a bunuluĭ spirit care domneşte în armată şi în cele două landwehere.

Forţa armată a dat doveză intervenind pentru menţinerea ordineĭ legale şi dînd ajutor în timpul catastrofelor cauzete de elemente.

Armata şi cele două laudwhere formează o legătură preţioasă care înconjoară cele două monarchiĭ.

Impăratul exprimă mulţumirile sale şi recunoştinţa sa celor treĭ miniştri militarĭ, celor doĭ comandanţĭ şefĭ aĭ laudweherelor, şefuluĭ statuluĭ-major şi tutulor ofiţerilor şi soldaţilor.

Preşedinţiĭ Camereĭ seniorilor

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Viena, 5 Septembrie. — *Oficialul* publică numirea prinţuluĭ de Windischgraetz, ca preşedinte al camereĭ seniorilor, precum şi aceea a prinţuluĭ Carol d'Aversperg şi a conteluĭ Ernest Hoyos, ca vicepreşedinţĭ aĭ aceleeaşĭ camere.

Preşedinte de republică lovit

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Mexico, 5 Septembrie.—Generalul Diaz, preşedintele republiceĭ, mergînd să asiste la serbarea independenţeĭ Mexiculuĭ, a fost atacat de un individ, care ĭ-a dat un pumn la ceafă.

Preşedintele n'a fost rănit.

Individul arestat pare a fi nebun.

Jubileul regeluĭ Suedieĭ

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne")

Stockholm, 5 Septembrie.—Maĭ mulţĭ prinţĭ străinĭ aŭ sosit deja pentru serbările jubileuluĭ regeluĭ. Printre eĭ sînt: archiducele Eugeniu reprezentînd pe împăratul Frantz Ioseph, prinţul Frederic Leopold reprezentînd pe împăratul Wilhelm şi ducele d'Aosta reprezentînd pe regele Italieĭ.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Plecarea regeluĭ Siamuluĭ.—Impăraţiĭ la vînătoare. — Ministerul italian.—Sporirea floteĭ italiene. — Şahul şi Turcia.

Le Havre, 5 Septembrie.—Regele Siamuluĭ a plecat la Londra, după ce a vizitat stabilimentele maritime.

Mohacs, 5 Septembrie.—Cu toată ploaia ce nu încetează de a cădea, împăraţiĭ Wilhelm şi Franz Joseph, aŭ continuat vînătorile lor.

Roma, 5 Septembrie.—După „Kalie" D. Gianturco va lua portofoliul justiţieĭ şi D. Codruchi acela al instrucţiuneĭ publice.

Viena, 5 Septembrie. — Se anunţă din Roma „Corespondenţeĭ Politice" că marina de rezbel italiană se va spori în curînd prin construirea a 4 cuirasate de rangul întîĭ şi a maĭ multor torpiloare.

Constantinopol, 5 Septembrie.— D. Cambon a fost primit în audienţă de sultan.

Şahul Persieĭ a trimis 400 de lire pentru bazarul de ajutoare în favoarea victimelor ultimuluĭ războĭ.

Evacuarea Tesalieĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 5 Septembrie. Evacuarea Tesalieĭ se va face o lună după ce se vor desemna veniturile destinate vechilor creditorĭ şi împrumutuluĭ pentru indemnitatea de războiŭ după ce se va aproba o lege în această privinţă, după ce va începe să funcţioneze administraţia datorieĭ şi după ce se va fi promulgat împrumutul.

Ultime informaţiunĭ

Moartea luĭ Radu Stanian

De la corespondentul nostru din Ploeştĭ am primit astă-zĭ dimineaţă următoarea telegramă:

Radu Stanian, primar al Ploeştilor şi deputat al col. I de Prahova a murit astă noapte de un atac violent de inimă.

*

Cu Radu Stanian dispare una din cele maĭ frumoase şi populare figurĭ ale Ploeştiuluĭ.

De 30 de anĭ de zile lua parte la toate evenimentele politice.

Revoluţionar aprins în frumoasele zile ale „republiceĭ Ploeştilor", din 1870, el a suferit apoĭ închisoarea, alăturea de Candiano-Popescu, G. Radovicĭ, Stan Popescu, etc, etc. Curtea cu juraţĭ l'a achitat.

Stanian a fost ales timp de 25 de anĭ deputat şi primar al Ploeştiuluĭ. In ultimul timp, ca liberal-naţional ortodox.

Ca primar a făcut mult pentru oraşul Ploeştĭ.

Ca avocat — pledoariile luĭ, maĭ cu seamă înaintea juraţilor, ţinute în vechea formă patetică—aveaŭ mare succes.

In urmă nu maĭ pleda—şi maĭ anul trecut asistînd la un proces înaintea juraţilor şi mişcat pînă la lacrămĭ de o superbă pledoarie a luĭ Al. G. Radovicĭ, a luat cuvîntul şi, cu o profundă emoţie l'a desemnat pe acest nepot al luĭ ca urmaş al săŭ în baroul ploeştean.

A fost acesta un ultim „adio" de la o lungă şi frumoasă carieră de avocat.

In intimitate, Radu Stanian păstrase pînă în ultimul timp—era om de vre-o 60 de anĭ—gustul petrecerilor vesele.

O boală de inimă îl tortura de multă vreme şi ea ĭ-a fost fatală.

„Adevĕrul transmite familieĭ defunctuluĭ complimentele sale de condoleanţă.

Un domn, Botoşeneanu, proprietarul ziaruluĭ evreesc „Emanciparea", care convocase pe rezerviştiĭ evreĭ în congres la Focşanĭ, unde fu luat la bătae de către agenţiĭ poliţieĭ d'acolo, a fost condamnat la 6 lunĭ închisoare pentru că ar fi bătut pe un elev de liceŭ.

Cu acceleratul de aseară, mitropolitul primat a plecat la Iaşĭ.

Azĭ a sosit în Capitală d. Stolojan, ministrul domeniilor.

D. profesor colonel dr. Demosten s'a întors erĭ din străinătate, unde a fost pentru a studia razele Roentgen, şi cu începere de azĭ a luat direcţia spitaluluĭ militar central, în locul d-luĭ general Petrescu, care a plecat pentru a inspecta starea sanitară a trupelor din corpul I şi II de armată.

Ştire de la Andrée

„Agenţia Romînă" ne transmite următoarea telegramă:

Petersburg, 5 Septembrie. — Se anunţă din Krasnoyarsk Agenţieĭ Ruseştĭ *că balonul luĭ Andrée a fost zărit la 2/14 Septembrie la 11 ore seara, vre-o 5 minute, în direcţia nord-vestică, din satul Antziferowkoje districtul Iénisseisk.*

Serviciul technic al ministeruluĭ domeniilor a fost însărcinat să viziteze toate clădirile şi monăstirile din ţară, pendinte de acel minister, spre a face un deviz de reparaţiile carĭ sînt de făcut.

Din toată ţara sosesc ştirĭ că de două zile plouă într'una şi că temperatura a scăzut simţitor,

Pe la munţĭ a căzut zăpadă.

Congresul studenţilor

(De la corespondentul spec. al *Adevĕruluĭ*)

Plecarea din Bucureştĭ

După cum v'am scris din gara de Nord, Joĭ seara cu trenul de 11 şi 40 m. aproape 300 de studenţĭ de la ambele Universităţĭ din ţară, împreună cu reprezentanţiĭ preseĭ, aŭ plecat la T.-Jiu pentru a deschide al 18-lea congres studenţesc.

Direcţia generală a C. F. a pus la dispoziţia studenţilor un tren special compus din 15 vagoane de cl. II-a. Plecarea s'a făcut în mijlocul unuĭ mare entuziasm.

La Craiova.

După o noapte întreagă de oboseală studenţiĭ aŭ ajuns la Craiova la orele 8 dimineaţa. Aci aŭ fost primiţĭ de un numeros public, în frunte cu delegaţiĭ comuneĭ Craiova. La intrarea trenuluĭ în gară muzica militară a regimentuluĭ 26 Dolj, a intonat Deşteaptă-te Romîne şi Marseilleza. Comuna a oferit studenţilor cafele cu lapte.

La Filiaşĭ

De la Filiaşĭ trenul special a fost împărţit în două părţĭ, din cauza terasamentuluĭ slab.

La staţia Bibeştĭ, învăţătorul comuneĭ Turbure, preotul Roşoga în fruntea satuluĭ întreg, a urat bună venire studenţilor.

La discursul bine simţit al învăţătoruluĭ, a răspuns studentul G. Danielopolu.

La Bărbăteştĭ

La gara Bărbăteştĭ, studenţiĭ aŭ fost întîmpinaţĭ de învăţătorul I. Popescu cu eleviĭ săĭ.

Invăţătorul a pronunţat un admirabil discurs, care îĭ face multă cinste, discurs care a impresionat foarte mult pe studenţĭ.

D. Moisiu student Ieşan a răspuns caldelor cuvinte ale acestuĭ învăţător.

La Cărbuneştĭ, studenţiĭ aŭ fost primiţĭ de primarul comuneĭ cu consiliul comunal.

La Copăcenĭ, studenţiĭ din primul tren s'aŭ scoborît în gară şi aŭ aşteptat pe colegiĭ lor carĭ veneaŭ în al doilea tren.

De aci eĭ aŭ format un singur tren şi aŭ pornit cu toţiĭ la T.-Jiŭ.

La T.-Jiŭ

Gara T.-Jiu era frumos împodobită cu verdeaţă şi steagurĭ,

Pe peronul gărei se aflaŭ toate societăţile din oraş cu drapelurile şi delegaţiĭ, ca Societ. Unirea, Funcţionarilor, etc.

Un mare număr de cetăţenĭ se aflaŭ în gară.

La intrarea trenuluĭ în gară muzica reg. 16 lea a intonat „Deşteaptă-te Romîne". Studenţiĭ aŭ scoborît din tren în aclamaţiunile mulţimeĭ.

Discursul primaruluĭ

D. Titu Frumuşeanu primarul oraşuluĭ, în numele cetăţenilor, urează bună venire studenţilor.

D. Dimitrie Danielopolu răspunde în numele studenţilor.

In oraş

De la gară studenţiĭ formînd un impunător cortegiŭ, în frunte cu muzica şi cetăţeniĭ, o pornesc spre oraş. Eĭ se duc la catedrală unde protoereul judeţuluĭ asistat la clerul oraşuluĭ a oficiat un Te-Deum.

Masa

In treĭ marĭ sălĭ ale oteluluĭ Camarasescu, studenţiĭ aŭ luat dejunul.

Nu s'a pronunţat nicĭ un tuast.

Primarul a comunicat studenţilor că în tot timpul cît vor sta în T.-Jiu, vor fi încartiraţĭ la cazarmă iar masa o vor lua la acest otel.

Trebuĭe să menţionăm aci că masa a fost foarte mizerabilă.

O parte din studenţĭ maĭ n'aŭ mîncat iar reprezentanţiĭ preseĭ aŭ fost trataţĭ într'un chip cît se poate de prost.

Uniĭ nicĭ n'aŭ putut mînca.

Iar în privinţa quartiruluĭ pînă la această oră, 4 p. m. eĭ nicĭ nu ştiŭ unde vor dormi.

Purtarea aceasta, atît a autorităţilor comunale cît şi a comitetuluĭ studenţesc faţă cu reprezintanţiĭ preseĭ, e condamnabilă, cu atît maĭ mult cu cît li s'a făcut invitaţiunĭ speciale.

Deschiderea congresuluĭ

La orele 3 şi 30 m. studenţiĭ s'aŭ întrunit în sala teatruluĭ pentru a proceda la deschiderea congresuluĭ. Se proclamă preşedinte onorific D. Titu Frumuşeanu.

Un reprezintant al preseĭ se plînge că presa a fost desconsiderată la acest congres.

Studenţiĭ îl împiedică a vorbi sub ridicolul pretext că aceasta e o afacere personală care trebuĭe aranjată cu D. primar.

Alegerea preşedinteluĭ

Se procede la alegerea preşedinteluĭ. Sînt doĭ candidaţĭ, dintre stud. Ieşenĭ: Moisiu şi Diamandi. D. Moisiu este proclamat preşedinte cu majoritate de voturĭ.

Pella.

P. S. Telegrama de astă noapte anunţa demisia preşedinteluĭ şi alegerea în locu-ĭ a studentuluĭ Leatris.

Judecătorul de instrucţie însărcinat cu instruirea afacereĭ samsarilor de falimente, va cita la cabinetul D-sale pe maĭ mulţĭ agenţĭ comisionarĭ din Capitală carĭ, pe lîngă că aŭ luat supra cote, comit zilnic o sumă de matrapazlîcurĭ, compromiţînd ast-fel creditul ţăreĭ în streinătate şi omorînd pe miciĭ comercianţĭ din Capitală.

D. judecător de instrucţie după ce va sfîrşi şi cu această nouă instrucţie, va face un raport amănunţit ministeruluĭ de justiţie, propunînd şi mijloacele ce s'ar putea lua în contra acestor agenţĭ-comisionarĭ.

La casieria de Ilfov orĭ-cine are vre-o daraveră cît de mică, este silit să plătească 5 saŭ 10 leĭ pentru inundaţiĭ din ţară.

Ceĭ carĭ refuză — sînt bruscaţĭ şi de multe orĭ li se refuză facerea actelor.

Ast-fel, erĭ un impiegat de la această casierie a refuzat facerea actelor unuĭ domn Leon pînă ce nu va plăti 10 leĭ şi, cum d. Leon s'a opus, impiegatul l'a bruscat în modul cel maĭ necuviincios.

Crima din Huşĭ

In ziua de 4 Septembrie s'a săvîrşit în oraşul Huşĭ o crimă care a emoţionat întreg oraşul.

*

Iată amănuntele pe carĭ corespondentul nostru ni le-a trimis în această privinţă.

Joĭ, pe la orele 6 dimineaţa, un soldat, anume Ion Chiriac, din regimentul de infanterie, se duse la o cîrciumă din apropiere de cazarmă unde, găsind numaĭ pe băĭatul din prăvălie, îĭ ceru un pachet de tutun; băĭatul trecu în camera de alăturĭ unde avea tutunul.

Soldatul, îndată ce rămase singur, cercă să fure baniĭ din sertarul tejgheleĭ; fu însă surprins îndată de băĭat, care tocmaĭ se reîntorcea cu pachetul de tutun.

Soldatul, văzîndu-se surprins, luă un cuţit care se afla pe tejghea, se repezi asupra băĭatuluĭ şi i-l înfipse de maĭ multe orĭ în cap şi în piept.

Băĭatul, slăbit de loviturĭ, căzu la pămînt. Zgomotul produs prin luptă deşteptă însă pe Ion Danilă, proprietarul cîrciumeĭ, care dormea în camera de alăturĭ. Ne ştiind ce se petrece, proprietarul se sculă şi intră în prăvălie, unde fu întîmpinat de soldat cu cîte-va loviturĭ de cuţit. Dar cîrciumarul fiind om zdravăn, reuşi să pună mîna pe soldat. Atuncĭ se încinse o luptă teribilă între asasin şi victimă, care începu să strige ajutor.

La auzul strigătelor disperate de ajutor, alergară maĭ mulţĭ vecinĭ carĭ, văzînd cele ce se petreceaŭ, cercară să pue mîna pe soldat; acesta însă le scăpă şi reuşi să fugă, dispărînd în viile din dealurilor Huşilor.

*

Din cauza rănilor căpătate, băĭatul a murit peste cîte-va ore, iar cîrciumarul a fost transportat la spital; există însă puţină speranţă de scăpare.

Intru cît priveşte pe soldatul asasin, el a fost prins ĭerĭ şi la interogatoriŭ nega la început faptul, dar în urmă mărturisi crima.

El a fost arestat şi înaintat judecătoruluĭ de instrucţie.

Grigri.

Mode Naţionale

Astă-zĭ am primit în *Sala noastră*, **No. 37** din jurnalul **Mode Naţionale**, cu data de *18 Septembrie*. Acest număr foarte bogat în ilustraţiunĭ de modă pentru sezonul de toamnă, cuprinde şi un patron de mantilă pentru Domnişoară (patron în mărime naturală) care se dă *gratuit* orĭ căruĭ cumpărător al număruluĭ.

Preţul unuĭ număr e de 15 banĭ. Abonamentul costă *8 leĭ* pe an şi *5 leĭ* pe 6 lunĭ, şi se primeşte la Sala noastră de Depeşĭ.

D. Vasile Kogălniceanu, deputat, va ţine Duminică 7 ale curenteĭ, orele 2 p. m., o conferinţă publică în sala Pomul Verde, din calea Văcăreştĭ, tratînd despre „chestiunea evreească.

Practicantul de la grefa tribunaluluĭ Ilfov, anume Rădulescu, a fost depus la Văcăreştĭ pentru că a falşificat iscăliturile d-lor magistraţĭ Ştefănescu şi a grefieruluĭ Niculescu.

Rădulescu a falşificat aceste iscăliturĭ pentru a ajuta pe un domn Tache Constantin ca să fie pus în posesiunea uneĭ succesiunĭ, faptă pentru care a luat cîţĭ-va leĭ.

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra rubriceĭ *Mica Publicitate* **ce publicăm azĭ în pagina 6-a a ziaruluĭ.**

Un anunciŭ de 4 liniĭ cu un total de 100 litere costă numaĭ 0.50 banĭ.

Aceste rubricĭ îĭ dăm loc în ziar de două orĭ pe săptămînă: Joia şi Dumineca.

Pentru numărul de Joĭ anunciurile se primesc chiar de pe acum şi cel maĭ tîrziŭ pînă Marţĭ la ora 6 p. m.

ULTIMA ORĂ

De la congresul studenţilor

— Prin fir telegrafic —

T.-Jiu, ora 1.15 m.

S'aŭ expediat de congres telegrame de omagiŭ şi mulţumirĭ regeluĭ, d-lor Sturdza, Haret, Ratziu, Lucacĭ, Ureche şi primaruluĭ de Fălticenĭ, unde a fost anul trecut congresul.

S'a votat apoĭ un noŭ statut de organizare a congreselor.

*

Chestia admitereĭ studenţilor evreĭ fiind pusă la ordinea zileĭ s'a discutat asupra eĭ în linişte.

Studentul Zosîn a vorbit pentru admitere. Studenţiĭ Axente şi Danielopolo aŭ combătut propunerea, care a şi fost respinsă.

*

După amiază aŭ loc conferinţele anunţate, între carĭ Medicina socială *de Zosin.*

Pella.

ECOURI

◆ Zilele acestea s'a serbătorit logodna d-şoareĭ Constanţa Stătescu, fiica d-luĭ Gheorghe Stătescu, cu d-nu Ion Georgescu, licenţiat în drept, şef de biuroŭ la domeniĭ.

● Astă seară se va da la Dacia o reprezentaţie în beneficiŭ. Se va juca piesa „Jidovul rătăcitor".

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila, 5 Septembrie.

Cereale vîndute:

Griŭ: 1.410 hectolitri; 8 vag.; libre: 41—50¼; 9.35—13.60 preţ.

Porumb: 14.000 hect.; 10 v.; 60—62½ libr.; 7.75—6.30 preţ.

Orz: 16,000 hect.; 10 vagoane; libre: 40—50¼; 7.10—9.35 preţ.

Secară: 1.000 hectol.; 3 vag.; libre: 48; 9.05—10.60 preţ.

Orzoaĭcă: 4.200 hectol.; libre: 51 10.75 preţ.

Meiŭ: 133 hect.; libre: 56; 7.30 preţ.

Fasole: — vagoane; 133 hectol.; 58 libre; 14.10 preţ.

Cereale sosite:

Griŭ: 29,000 hectolitri. Porumb: 35,000 hectolitri. Secară: 5,100 hectolitri. Navetă: 4.250 hectolitri.

Marmorosch, Blank & Comp.

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

5 Septembrie.

New-York: Griŭ: prompt 1⅜ scădere; termin 1⅛ scădere.

Porumb: ⅛ scădere.

Londra: slab.

Anvers: liniştit.

Paris: Griŭ: prompt 15 centime scădere.

Budapesta:	Inchiderea	Redeschiderea
Griŭ de toamnă	fl. 12.26	
„ „ prim.	„ 12.10	
Ovăz de toamnă	„ 6.—	
Ovăz de prim.	„ 6.40	
Porumb	„ 5.68	

Viena:	Inchiderea	Redeschiderea
Griŭ de prim.	fl. 12.—	12.12
„ „ toamnă	„ 11.96	12.06
Ovăz de prim.	„ 6.68	6.66
„ „ t.	„ 6.30	6.28
Secară de prim.	„ 8.90	8.98
„ „ t.	„ 8.68	8.68
Por. Maĭ, Iunie	„ 5.92	5.96
„ Sept. Oct.:	„ 5.26	5.27

Tendinţa spre scădere.

INSERŢII ŞI RECLAME*)

Domnule director,

In ziarul „Evenimentul", cu No. 1320 din 21 August a. c., am dat peste un articol, intitulat: „Potlogăriile din Păşcanĭ", în care mă văd acuzat de către pseudominul aceluĭ articol, cum că împreună cu maĭ mulţĭ neîmpămînteniţĭ aşĭ ţine stabilimente de băuturĭ spirtoase, că aş fi antreprenor al accizuluĭ băuturilor spirtoase şi că aşĭ lovi în interesul celor-l'alţĭ comercianţĭ, plus că aş maĭ fi şi un venetic din Rusia.

De aceea voĭ căuta să răspund şi să arăt aceluĭ Domn, care se ascunde sub pseudominul de „Păşcăneanu", că este răŭ informat de cele publicate. Deci vă rog, D-le director să bine-voiţĭ a publica următoarele:

1) Eŭ sînt cetăţean romîn şi fiŭ de clăcaş, împămîntenit după legea rurală din 1864 şi născut în anul 1850 în comuna Dobrovăţu, din judeţul Vasluĭ şi împreună cu fraţiĭ meĭ din zisa comună ne bucurăm de drepturile civile şi politice. Cu toate că acum cîţĭ-va anĭ iarăşĭ un bun prieten s'a încercat a mă contesta, dîndu-şi silinţa a mă putea elimina din listele electorale ale judeţuluĭ Suceava, însă în temeiul actelor

1 Redacţia nu-şi ia răspunderea celor cu prinse în această rubrică.

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL"

80

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ şi intreţinuţĭ

IV

Strada Navarin, No...

El nu părea să aibă maĭ mult ca opt-spre-zece anĭ, capul luĭ n'avea nimic alt de caucazic de cît culoarea pieleĭ arsă de viaţa muntoasă şi negrul profund şi lustruit al păruluĭ. Fruntea era dezvoltată; nasul luĭ drept şi fin, gura luĭ atrăgătoare şi se ghiceaŭ nişte ochĭ adîncĭ îndrăzneţĭ şi tandri în acelaş timp, sub sticlele aburite ale ochelarilor carĭ împiedicaŭ de a se distinge culoarea şi expresia lor.

— Acesta'ĭ o alteţă! zise Artbelle: l'aşĭ vîrî în manşonul meŭ!

— Nu împiedică de al iubi pentru nimic, adaose baroana du Tage.

Şi fie-care din nepoatele D-neĭ de Belleville îşĭ zise în sine:

— Dacă acela care mă va lua cu cununie va semăna cu acest băĭat sub dublul raport: al fiziculuĭ şi al rentelor, pe legea mea! eŭ cred că aşĭ sta mult fără să'l părăsesc.

Numaĭ margravina, lanadravina şi cu rhingravina se arătară puţin neîncîntate. Ele visaseră pe nobilul străin în hatman de comedie, cu blănurĭ, cu pintenĭ şi cu cartuşiere... Şi ĭată că el le vine ca un gentleman care are cine ştie ce intenţie.

E adevărat că purta haină neagră cu deliciŭ, giletca „en coeur" ca un înger şi cravată albă ca un zeŭ.

Chĭar şi Imperia din neamul dogilor exclamă cu convingere:

— Foarte şic, copiĭ meĭ, foarte şic!

Florestan Levanné procedă la recomandaţiile obicinuite.

Incepuse prin stăpîna caseĭ.

— Doamna Constance Bourguignon, stăpîna acestuĭ *requiem*.

— *Requiem?* repetă cercetînd micul principe.

In limbagiuluĭ atelierelor, al culiselor şi al balurilor publice, „o retragere unde se odihneşte..." Ca un club, cu diferenţa însă că aci se practică tiragiul la 9 saŭ la 5 fără încuviinţarea prefectuluĭ de poliţie. Este chĭar după cît se pare acea clandestinătate care constitue delictul prevăzut şi pedepsit de lege.

— Foarte bine! declară Rusul. Eŭ procedez cu culoarea. Nimenĭ n'are dreptul de a furniza altora mijloacele de a se ruina dacă n'a fost prealabil autorizat.

Milaneza Olimpia se puse pe rîs ca şi cum ar fi înţeles: avînd dinţĭ frumoşĭ, profită de ocazie ca să şi'ĭ arăte. Cele-l'alte o imitară, cu confienţă. Jurnalistul continuă, arătînd pe cavalerul-servitor:

— Comandantul Jules Godelet... cînd zic comandant, este un chip de a vorbi întrebuinţat aci în familie... Comisiunea gradelor instituită după războiul cu Germania, a refuzat să lase a se atinge cea maĭ mică semînţă de spanac pe umeriĭ acesteĭ bătrîne ruinĭ de la Reischoffen...

— Ah! aţĭ fost la Reischoffen, Domnule? întrebă Fedor cu interes!

— Puţin, nepoate!

Apoĭ corigîndu-se:

— Ah! miĭ de milioane de dracĭ! M'a luat gura pe dinainte! Voiam să zic: Mult, prinţul meŭ.

— In rîndurile acelor vitejĭ cuirasierĭ a căror legendă va egala, pentru posteritate, pe aceea a grenadierilor din Cambronne la Waterloo?

— Regimentul al şaptelea, escadronul al treilea.

— Aţĭ fost rănit?

— De un glonte în pîntece, nimic maĭ mult.

Rusul îl examină cu o perzistenţă rece şi liniştită, ceea ce însemna, de sigur, maĭ mult de cît curiozitate.

— Ast-fel, reluă el, aţĭ avut şansă...

— De a scăpa de aceste glonte? Da, pe credinţa mea.

— Toate complimentele mele, comandante. Maĭ întîĭ D-voastră care aţĭ văzut moartea aşa de aproape şi n'aţĭ pălit. In urmă doctorilor, a căror ştiinţă v'a scăpat de la o asemenea nenorocire.

— Nişte Americanĭ, prinţe. Renumitul doctor James Norton şi ajutoarele sale. Ceĭ maĭ marĭ practicianĭ din lume. Indemănaticĭ în bisturiŭ, scalpel şi pansamente.

Se făcu tăcere, apoĭ Wasilitcheff întrebă:

— Dar cine s'a dus acolo, la ambulanţă?... Cine v'a dat cele d'întîĭ îngrijirĭ?... Vă aduceţĭ aminte care, cum, cînd?

— Notează că eram maĭ bine de treĭ părţĭ ucis... şi că deliram!, M'ar fi zărit şi ridicat: fie nişte ţăranĭ orĭ fugarĭ, fie nişte trecătorĭ orĭ camarazĭ.

— Şi guvernul francez n'a avut ideĭa să astupe rana D-voastre cu panglica roşie a Legiuneĭ de onoare?

Glasul vechiuluĭ soldat luă un accent de amărăciune şi mînie:

Guvernul mi-a tăiat urechile ca uneĭ gîrliţe neputincioase. Cu leafa de sub ofiţer, tocmaĭ atît ca să aĭ de tutun în lulea primele treĭ lunĭ din an! Pe urmă trebue să fumezĭ capete găsite din întîmplare saŭ frunze uscate.

— Şi n'aţĭ reclamat? Nu v'aţĭ reclamat drepturile? N'aţĭ arătat arătat pericolele pe carĭ le-aţĭ înfruntat, sîngele vîrsat, serviciile aduse?

Godelet ridică capul...

Trebue să fiĭ batjocorit de bătrîniĭ ramoliţĭ din statul major saŭ de cîte-va burte verzĭ din minister orĭ din Cameră!... Şi apoĭ n'am lăsat la corp notiţele uneĭ micĭ sfinte Nitouche care concura pentru premiul de virtute!?.. De altmintrelea aveam rezoanele mele de a nu mă pune în faţă.

El avu un gest de negrijă.

— Hm! cînd se posedă picioare bune, un ochiŭ ager, bun stomac şi o minunată poftă de mîncare, — fără a socoti talentul de a plăcea persoanelor serioase şi sus puse...

Interlocutorul săŭ aprobă zicînd:

— Văd că sînteţĭ un filozof.

Filozof în sensul cum se înţelege pe la tripourĭ înseamnă astăzĭ pungaş.

Cum îl înţelegea Rusul?

Comandantul îĭ făcu semn din ochĭ, mişcînd pleoapele.

Micul prinţ păstra înfăţişarea sa plăcută şi surîzătoare.

— Hotărît, gîndea Godelet, acest viţel al bunuluĭ D-zeŭ e de o ignoranţă crasă.

Totuşĭ Florestan Lavanné reluă cu satisfacţia unuĭ Cicerone care trece în revistă dobitoacele curioase:

— Aceştĭ Domnĭ, alteţă, sînt ca şi D-voastră străinĭ de distincţiune.

— Şi alteţa împărţea stringerĭ de mînă împrejur şi străiniĭ salutaŭ închinîndu-se.

— Cît despre Doamne, de le veţĭ întreba despre gusturĭ, ele vă vor arăta îndată.

Crede pe un parizian care le cunoaşte cum cunoaşte codul penal excepţiĭ făcînd tot odată de cele 3 nepoate ale Doamneĭ Belleville, un trio-virginal şi care aşezat chiar pe vîrful Himalaieĭ, ar găsi mijlocul de a fi destul de accesibil...

Mătuşa lor e chiar destul de nobilă; nu maĭ că ea face abuz de ochĭ carĭ o întunecă în conversaţie.

— Mojic! şopti contesa între buze.

(Va urma)

Moda ilustrată este titlul unuĭ ziar care va apare la 20 **Septembrie** în editura **Săleĭ de Depeşĭ** a ziaruluĭ **Adevĕrul** şi este destinat să umple un gol în literatura şi ziaristica noastră care neglijează complect cerinţele femeieĭ şi gusturile sale.

Moda ilustrată va fi un ziar exclusiv de familie şi povăţuitor al femeieĭ în ce priveşte cercul eĭ de activitate casnică, gustul săŭ relativ la îmbrăcăminte, modă, şi în sfîrşit pentru tot ce o interesează ca mumă, soţie, femeie de societate.

Azĭ, cînd fie-care Romîncă voieşte să-şĭ de seama, prin ea însăşĭ, de tot ce se produce în ramurile de activitate ce o priveşte, un *ziar de modă* se impune în ţara romînească, un ziar bogat ilustrat, cu toate amănuntele trebuincioase şi care, pe lîngă această parte technică, să coprinză şi o parte beletristică.

Moda ilustrată va da în fie-care număr ilustraţiunĭ de modă cu toate explicaţiunile în text, o cronică a modelor, poeziĭ, nuvele, jocurĭ recreative şi în acelaş timp dărĭ de seamă de tot ce s'a petrecut în cursul săptămîneĭ în ceea ce priveşte petrecerile, teatru, artă, etc. etc.

Moda ilustrată va fi dar pentru cetitoarele romîne un ziar preţios şi neapărat trebuincios, cu menirea de a fi în mîinile tuturor femeilor un mijloc de instrucţiune şi de dezvoltare.

Moda ilustrată va apare în fie care Sîmbătă şi se va vinde cu **20 banĭ exemplarul.**

Abonamentul pe an **10 leĭ**, *pe 6 lunĭ* **5 leĭ**, *pe 3 lunĭ* **3 leĭ**. *Abonaţiĭ vor beneficia din cînd în cînd de premiĭ pe carĭ administraţiunea* **Modeĭ ilustrate** *va şti să le procure cu multă munificienţă.*

Primul număr din **Moda ilustrată** va apare:

Sîmbătă 20 Septembrie a. c.

ce posed am fost şi sînt înscris; prin urmare nu am avut pentru ce distribui bumaşte romîneştĭ, pe motivul că asemenea hîrtiĭ sînt bune şi pentru copiiĭ meĭ.

2) Că sînt accizar, cu aceasta cred a nu mă lăuda, dar pot zice că am făcut un frumos venit comuneĭ Paşcanĭ, cu respectabila sumă de 55,026 leĭ, ce plătesc anual, căcĭ acum cîţĭ-va anĭ în urmă accizul a fost dat numaĭ pe ridicula sumă de 27,000 leĭ; prin urmare iată unde-ĭ speculaţia ce se pretinde că aşĭ face în deţinutul celor-l'alţĭ comercianţĭ (cîrciumarĭ). Nicĭ aceasta decĭ nu este adevărat, de oare-ce ca accisar nu fac speculă de magazie en gros şi nu pot da loc la neajunsurĭ, ci din contra fac înlesnirea de a aştepta accizul cuvenit la introducerea bautureĭ şi punerea eĭ în consumaţie în comună, pe maĭ multe lunĭ, ceea ce nu sînt obligat a face.

Acestea sînt adevăratele potlogăriĭ ce mĭ se imput şi vĕ maĭ rog încă odată D-le director, a le da publicităţeĭ în ziarul Dv.—şi aceasta cu atît maĭ mult cu cît ziarul „Evenimentuluĭ“, prin care am fost acuzat şi calomniat, a refuzat să dea ospitalitate rîndurilor de maĭ sus.

Acuma, întru cît priveşte pe calomniator, îmĭ rezer dreptul de urmărĭ pentru viitor.

Primiţĭ. vă rog, încredinţarea prea osebiteĭ mele stime ce vă păstrez.

A. I. Salanţoff

Paşcanĭ, 22 August 1897

135—1

Licitaţiunĭ

* La 2 Oct. la sub. pref. plăşeĭ Corabia, jud. Dîmboviţa, exped. post. oficiu şi gara Găeştĭ.

* La 22 Sept. ora 4 p. m. la dir. gen. a închisorilor şi la pref. Neamţu, repararea penit. Bisericanĭ. La 22 Sept. idem, idem, repararea penit. Pîngăraţĭ. La 22 Sept. la dir. gen. închis. şi pref. Prahova, repararea penit. Mărgineni. La 22 Sept. idem, idem, Mislea.

* La 18 Sept. serv. geniŭ secţ. fortif. str. Ştirbeĭ-Vodă, vinde 60000 kgr. fier vechiŭ şi 40000 kgr. fontă veche.

* Comp. 5 Constanţa la 15 Sept. ora 2 p. m. la Constanţa aprov. cu carne.

* La 20 Sept. ora 9 dim. la tăbăc. armateĭ—Bucovăţ se vor vinde maĭ multe obiecte.

MODE

Pălărie modernă

Această formă mică este acoperită de velur cenuşiŭ. Două pene cenuşiĭ prinse de o agrafă cu pietre Strass.

Laura.

SPECTACOLE

Duminică şi Lunĭ, 7 şi 8 Septembrie 1897, la Velodromul Romîn, şoseaua Kiseleff, rondul II, mare luptă între Francezĭ şi Germanĭ. Inaugurarea lumineĭ electrice. Renumiţiĭ alergătorĭ Michelet din Paris şi Neppel din Münich, vor lua parte la aceste alergărĭ carĭ vor fi din cele maĭ interesante. Muzica militară va cînta în tot timpul spectacolului cele maĭ frumoase piese muzicale. Inceputul la orele 4 şi jumătate p. m.

Preţurile locurilor: Loja I, leĭ 16.—Loja II, leĭ 12.—Stal I, leĭ 8.—Stal II, leĭ 2.—In interiorul Velodromuluĭ, leĭ 1—Galeria, 50 banĭ.

Soc. de Domnişoare „Cornelia“, pentru înzestrarea membrelor fără deosebire de naţionalitate, va da Duminică 7 Septembrie 1897 o mare serbare, urmată de o serată dansantă în grădina şi sala Bragadiru.

Dansul va începe la 8 seara şi va dura pînă la 2 şi jum. noaptea.

Pentru gospodine

Scrumbiĭ cu cartofĭ. — In Germania una din mîncările cele maĭ răspîndite şi maĭ gustate este: scrumbiĭ cu cartofĭ. Mîncarea e şi foarte eftină şi foarte gustoasă. Scrumbiile trebuie marinate în tot-d'a-una, iar la cartofĭ se adaogă puţin unt.

Gastr.

3,25

Următoarele noutăţĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor—graţie unuĭ aranjament cu o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 8,50, preţul edituriĭ din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recommencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Premiĭ noŭĭ de vacanţă

Seria a Treĭ-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a doă-spre-zecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a treisprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 14 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres“ sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 9 Septembre inclusiv.

Dăm acĭ şi lista premiilor:

Fascicula a 15-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

La bal mascat de C. Sohn.
Sfînta Cecilia, de G. Naujock.
Pe terasă, la Veneţia, de M. Dominguez.
Muntele de pietate, de Oreste Da Molin.
Turma, de Luigi Chialiva.
Prima aniversare a naştereĭ luĭ Christos, de F. Roeher.
O fiică a natureĭ, de Hans Dahl.
Hypatia, de H. Seisert.
Un colţ al laculuĭ, de Nightingale.
Vînzătoriĭ de fructe la Veneţia, de Stefano Novo.
Prevedere maternă prin anticipaţie, de A. Moradée.
Frédéric Guillaume I şi emigranţiĭ din Salzbourg, de Fritz Neuhaus.
Copilul de la ţară, de H. Savani.
Bariera păşunatuluĭ de Hugo Salmson,
Caritatea de Walter Gay.
Liturghia în Britania, de Walter Gay.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 15-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos Inştiinţăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicaţiunĭ „Tableaux célèbres“.

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, şi ilustrat de Bieler Gambard şi Myrbach, ediţiunea *Figaro*, în loc de leĭ 18 se dă cu leĭ — 8.

Duc de Merny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ — 0.90

Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 se dă cu banĭ — 0.85

Rennell Rodd. Frédéric III. Le prince héritier— L'empereur. In loc de 3.50 se dă cu banĭ — 0.90

D-r Morell Mackenzie. La dernière maladie de Frederic le Noble în loc de 3.50 se dă cu banĭ — 0.95

Paul Delair. Louchon. In loc de 3.50 se dă cu banĭ — 0.85

Pierre Kropotkine. Paroles d'un. revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ — 1.55

Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ — 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ — 9

Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ — 5

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ — 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ — 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. — 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. — 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatorie; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI“
No. 2936
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 9 Septembrie inclusiv.

INSTITUTUL DE DOMNIŞOARE „FAMILIA“

FONDAT LA 1 SEPTEMBRE 1896
REAUTORISAT CU No. 7505
No. 5.—STR. ITALIANA.—No. 5
Directoară, Proprietară: D-na ALEXANDRINA RAPPOUDOFF

Liceŭ complect, clasic şi real, şcoală primară şi frobeliană.

Curs de limbe streine, cu profesoare interne cu diplome superioare din *Londra, Paris, Stuttgard.*

Certificate valabile pentru bacalaureat.

Avînd în vedere numeroasele mulţumirĭ aduse direcţiuneĭ prin ziare şi scrisorĭ din partea multor părinţĭ, cu ocasiunea deplinelor succese dobîndite de elevele acestuĭ Institut la diferitele şcolĭ şi licee ale Statuluĭ, unde aŭ trecut examenul de finele anuluĭ şcolar 1896—97, direcţiunea recunoscătoare celor ce aŭ bine-voit a o încuraja încă din primul an, a luat măsurĭ serioase, necruţînd nicĭ un sacrificiŭ pentru a răspunde şi pe viitor tuturor cerinţelor învăţămîntuluĭ modern, organisînd ast-fel Institutul pentru a putea îmbrăţişa întreaga problemă a educaţiuneĭ, iar nu numaĭ instrucţiune, o parte a acesteia.

In acest scop s'aŭ maĭ angajat din străinătate, pe lîngă profesoarele străine interne, încă două institutoare, una franceză şi alta germană, pentru îngrijirea de aproape a elevelor şi conversaţiunea în aceste două limbĭ atît de necesare.

Dexterităţile vor fi predate tot de aceiaşĭ maeştri şi maestre din anul precedent.

Recomandăm în particular amatoarelor de Belle-Arte, secţiunea de pictură şi desemn după natură cu bine cunoscuţiĭ profesoriĭ de la şcoala de Belle-Arte: D-niĭ Voinescu şi Hegel.

Lucrul manual, croitoria: rochĭ şi albiturĭ precum şi tot felul de broderiĭ albe şi de fantesie vor fi predate de D-ra Moisescu şi altele.

Musica Instrumentală şi Vocală preparaţiunea elevelor pentru conservator cu profesoarele.

D-nele *Delviniotti şi Zawirska*, de la conservatorul din Paris, elevele luĭ Hertz şi Marmontel.

D-ra *Z. Agapiadi*, cu diploma conservatoruluĭ din Bucureştĭ.

D. *Dănescu*, profesor de vioară de la conservatorul nostru.

In ceea ce priveşte cursurile liceale vom continua şi în anul acesta tot cu acelaşĭ corp didactic din anul precedent, maĭ adăogînd şi alţĭ profesorĭ tot de la liceele Statuluĭ pentru clasele IV, V şi VII pe care le înfiinţăm la 1 Septembre a. c.

La timp vom publica numele şi titlurile întreguluĭ corp didactic.

Inscrierile încep la 1 August, de la orele 9—12 a. m. şi 2—7 p. m.

Cursurile încep la 1 Septembre.

1649—8 **Direcţiunea.**

INSTITUTUL DE DOMNIŞOARE „POMPILIAN“

Bucureştĭ. 64-66, Calea Rahoveĭ, 64-66
Dirigeat de d-şoara C. POMPILIAN
Licenţiată în sciinţele matem. din Bucureştĭ şi Paris (Sorb.)

Primesce eleve *interne, semi-interne şi externe* şi coprinde:

I. Cursul primar.

II. Liceul clasic. Profesorĭ de la liceele Statuluĭ.

Certificatele Institutuluĭ sunt valabile pentru bacalaureat.

Silinţele şi sacrificiile ce face Institutul pentru învăţămîntul liceal are de scop;

a) O preparare solidă pentru bacalaureat, şi *b)* pregătirea de timpuriŭ a elevelor cu *cunoştinţĭ solide* pentru *diplome de profesoare.*

Bunele resultate ale acestor silinţe s'aŭ văzut la examenele ţinute în Institut şi în afară la *Şcoalele Statuluĭ* unde *toate* elevele presentate aŭ fost promovate cu succes.

III. **Cursurĭ libere,** făcîndu-se în limba francesă in timp de 6 anĭ, pregătind ast-fel pentru *brevetul de capacitate* a şcoalelor de fete din *Paris.*

IV. Prin **Conversaţie** în limbĭ streine (francesă, germană şi englesă, etc.) făcute după *metoda proprie* a Institutuluĭ s'aŭ realisat progrese neaşteptate în studiul acestor limbĭ.

V. **Curs de musică şi dicţiune** (preparaţiunĭ pentru conservator). Curs de pictură şi o admirabilă *galerie de tablourĭ* unica în ţară ca bogăţie şi frumuseţe.

VI. **Secţiunea profesorală**, croitorie, lingerie, etc.

S'aŭ adus Institutuluĭ cele maĭ viĭ mulţumirĭ din partea părinţilor şi felicitărĭ din partea publiculuĭ, ce aŭ asistat la numeroasele *producţiunĭ artistice* ale elevelor Institutuluĭ de progresele realisate anul acesta, precum şi de deosebita îngrijire fisică ce aŭ elevele în Institut.

VII. Institutul instalat într'un vast local înconjurat de grădinĭ, proprietatea Direcţiuneĭ, poate coprinde **250 eleve.** Dormitórele, clasele, sunt construite anume după ultimele cerinţe ale higieneĭ. Pentru plimbare şi excursiunĭ în zilele de sărbătoare, Institutul a înfiinţat maĭ multe *omnibuse.*

VIII. A se vedea la Institut *lista completă a profesorilor de la şcoalele Statuluĭ, a repetitorilor*, precum şi a *numerosuluĭ personal străin, francez, german, englez*, diplomate a şcoalelor superioare din Paris, Londra şi Germania carĭ fiind *interne în Institut* se ocupă cu *Educaţia* elevelor.

IV. **Institutul** *fiind pentru popularisarea uneĭ instrucţiunĭ solide a tinerelor fete a luat decisiunea ca în anul acesta să facă favorabile reducţ.unĭ maĭ ales fiicelor de profesorĭ, funcţionarĭ şi militarĭ.* 75

LICEU REAL FRANCES

Autorisat cu No. 336 din 18 Ianuarie 1897

LICEUL CLASIC ROMÂN

Autoris. cu No. 7189, din 12 Sept. 1896 şi

CURS PRIMAR

Sub direcţiunea d-neĭ

ALEXANDRINA FILIONESCU

profesoară de filosofie şi pedagogie a şcoleĭ normale şi diplomată a şcoaleĭ superioare din „Lausanne“.

Inscrierile se pot face în fie care zi la cancelaria institutuluĭ, strada Fîntîneĭ No. 8. Prospecte se trimit după cerere. 98—30

A V I S

PENTRU ŞCOALA ISRAELITO-ROMANA DIN MOINEŞTI se caută 3 profesorĭ însoţiţĭ de actele necesare şi autorisaţiunele onor. Minister: unul de limba Romînă pentru cl. I şi II a unul de Ebraică pentru cl. I şi II şi unul de limba Ebraică pentru cl. III şi IV-a.

Ofertele se vor adresa *D-luĭ Moses Frischhoff, preşedintele comitetuluĭ şcolar, Moineştĭ.* 102—10

INSTITUTUL DE DOMNIŞOARE „BOLINTINEANU“

Fondat în anul 1874
Bucureştĭ.—Şoseaua Jianu
Sub direc. d-neĭ MARIA ANGELESCU

Faţă de importanţa ce autoritatea şcolară o dă astă-zĭ învăţămîntuluĭ privat, reservîndu-mĭ pe viitor maĭ mult partea educativă şi conducerea generală a institutuluĭ, am încredinţat instrucţiunea ginerilor meĭ, D-lor profesorĭ G. Popa şi I. Clinciu, carĭ vor maĭ fi secondaţĭ de următorul corp profesoral:

Pr. G. Floru, prof. la liceul Lazăr.
G. Popa, licenţiat în litere, profesor la liceul Lazăr.
I. Clinciu, licenţiat în litere şi filosofie prof. la liceul Lazăr.
I. Grama, licenţiat în litere şi filosofie, prof. la liceul Sf. Sava.
C. Chimpa, licenţiat în ştiinţele fisico-chimice, profesor la liceul Lazăr.
Lt. Paul Angelescu, absolvent al şcoaleĭ de artilerie şi geniŭ.
N. Colgeac, licenţiat în litere şi filosofie, prof. la gimnasiul Şincaĭ.
D-na Ivascu, licenţiată în ştiinţele naturale, profes. la externatul secondar No. 2.
Vict. Bălăceanu, licenţiat în drept.
St. Enăchescu, licenţiat în litere.
D-ra Maria Ionescu, licenţiată în litere, prof. la asilul Elena Doamna.
G. Bogdan-Duică, licenţiată în litere.
D-ra Eug. Economu, licen. în litere.
I. Georgescu, licenţiat în drept.
N. Genea, profesor la liceul Sf. Sava.
N. Clinciu, student în medicină.
D-ra Ioanid absolventă a şcoaleĭ Secundare din Craiova, institutoară şi
N. Petrescu, absolvent al şcoaleĭ Normale de institutorĭ, institutor la şcoala No. 27

Pentru limbile streine franceză, germană, engleză precum şi pentru dexterităţĭ am angajat 14 profesoare streine. Medicul institutuluĭ este d-nul dr. Răutzoiu.

In anul acesta elevele externe şi semi-interne se vor putea bucura de avantagiul, că pe dinaintea institutuluĭ circulă o linie de tramway.

Inscrierile aŭ început deja şi vor continua conform ultimeĭ circulărĭ ministeriale numaĭ pînă la 15 Septembre. 84—15

TAVAN FARĂ ŞIPCI CU LESPEZI

DIN FABRICA
VICTOR SOCEC C.-Lung

Aceste tavane aŭ fost întrebuinţate la cele maĭ principale clădirĭ din Bucureştĭ între carĭ *şi noul palat al poştelor.* Ele sunt incontestabil cele maĭ bune, fiind practice moderne, solide, elegante şi durabile.

FABRICA VICTOR SOCEC garantéză durabilitatea acestuĭ sistem din toate punctele de vedere.

Preţurile moderate, serviciŭ prompt.

Orĭ-ce detaliĭ la **Fabrica din C.-Lung** şi la depositul **din Bucureştĭ calea Griviţeĭ 138.** 22—15

Institutul de fete „DOBRESCU“

FONDAT IN ANUL 1882
47, STRADA SCAUNELE, 47

Cursurile primare şi liceale vor începe la 1 Septembre cu vechiul corp didactic, care în mare parte este compus din profesorĭ de la Liceele Statuluĭ.

Programul este acela al şcoalelor Statuluĭ

Studiul limbilor francesă şi germană obligatoriĭ de la clasa I primară, va fi obiectul unor îngrijirĭ speciale, aşa ca elevele, după cîţĭ-va anĭ de şcoală să poată vorbi, cu înlesnire, aceste două limbĭ.

Musica, limba englesă şi pictura sunt facultative.

Inscrierile se fac de la 25 August.

Directoară: **Euphosina C. C. Dobrescu,** absolventă a şcoaleĭ centrale de fete din Bucureştĭ şi a şcoaleĭ regale superioare de fete din Berlin. 126—15

Noŭ Institut de Domnişoare

— Cuza Vodă 14, Ploeştĭ —

Acest institut reorganisat de a funcţiona conform nouluĭ regulament, eliberează certificate valabile pentru bacalaureat şi şcoala normală de institutoare.

Cursurile primare şi secundare după programa Statuluĭ şi cursurile facultative.

Buna conducere şi stăruinţă depusă de corpul didactic a făcut ca la examenul din Iunie trecut, nicĭ o elevă să nu rămîie repetentă atît din cele ce aŭ trecut examenul în Institut înaintea comisiuneĭ instituită de onor. Minister.

Informaţiunĭ pentru admiterea elevelor interne, semi-interne şi externe se pot lua în cancelaria institutuluĭ, saŭ se trimet prospecte după cerere.

Directóre: { *Maria Constantinescu* / *Ecaterina Constantinescu* } 11—6

TELEGRAMA

Cine doreşte să îşĭ dăsfacă mobila caseĭ cu preţ avantagios, se poate adresa direct, saŭ prin corespondenţă la d. R. Davidsohn str. Sf. Vinerĭ 25.

N. B. A evalua şi a asista la licitaţie sunt de prima necesitate. 174—30

De vânzare 1 Trăsură nouă de lux, o pereche de caĭ rusescĭ cu hamurĭ noĭ, valtrapurĭ de ploaie şi de frig un ham pentru un cal toate nouĭ purtate numaĭ un scurt timp preţul total leĭ 3000. A se adresa în *Strada Romulus 54.*

De vânzare Căruţe pentru transporturĭ de nisip, cărămiziĭ, pămînt, etc. în foarte bună stare, se vinde şi hamurĭ pentru transporturĭ grele. Cumpărătoriĭ se vor adresa la D-nu *Bernard & C-nie 62 calea Griviţeĭ.*

De închiriat *în str. Romulus 54.* Un apartament luxos curat, compus din 4 camere, bucătărie, etc. A se adresa chiar *acolo la proprietar.* 15?—3

De arendat ce acum moşia Poiana 370 fălcĭ o oră şi jum. de Tecucĭ. Adresa *doctor Pantely-Brăila.* 109—15

PERFECŢIONAT ARDE FĂRĂ SGOMOT
LEI 20. — „PRIMUS“ — LEI 20.

Originala maşină de gătit din Stokholm care a servit d-luĭ *Nansen la Polul Nord.*

Se recomandă orĭ-căruĭ menaj; D-lor ofiţerĭ pentru timp de manevre şi marşurĭ, restauranturilor de nópte, etc.

Pe orĭ-ce maşină care nu e imprimat numele de „PRIMUS“ şi marca fabriceĭ care e însăşĭ maşină în miniatură, nu e originală din Stokholm ci contrafacere germană.

Imitaţiunĭ de fabricaţiune germană precum:

„SIRIUS“ cu saŭ fără sgomot *Leĭ 10.50 bucata.*

DEPOSIT GENERAL
S. Bancu, str. Smirdan II saŭ Pasagiul Villacros No. 17
BUCUREŞTI. 171—18

MOBILE

LEON BERGER
MARELE MAGAZIN CU MOBILE
Vînzarea şi în rate
STRADA ACADEMIEI No. 4
(Casa Ovesa)

Dormitoare, Sufrageriĭ, Biurourĭ, GARNITURI COMPLECTE pentru SALOANE, Divanurĭ, Otomane. Dormeze, Oglinzĭ Paturĭ, Şifoniere, Scrine, Mese, Scaune, etc, etc. 149—5

Evitaţĭ de a bea Apă nefiltrată
PRIN FILTRUL
BÜHRING
Se obţine apă lipede şi sănătoasă
autorisat de onor. consiliu super. sanitar

Depositul general la **Salter & Cano, Bucureştĭ,** *strada Colţeĭ No. 31* şi la principalele magasine de marchitănie şi porcelan. 1646—

Dr. Ţăranu

SPECIALIST IN BOALELE CĂILOR URINARE
Str. Karageorgevici
(d'asupra Teatruluĭ Hugo)
s'a întors din SINAIA şi şĭ-a reluat clientela 176—6

Agricultor special, cunoştinţe practice-raţionale, fost administrator la moşiĭ marĭ, caută angajament ca administrator la o moşie maĭ mare.

Adr. { **E. M.** *Agricultor* } *adm. ziaruluĭ.* 169—10

MARE DEPOU DE saci, muşamale şi zăblae (palóge)

De închiriat şi de vînzare

Acest mare depou avînd reşedinţa la Brăila **Strada Portuluĭ** are sucursale la **Făureĭ, Ollibia, Mizil, Călăraşĭ, Lehliu, Bucureştĭ şi Slatina** aprovizionat cu o mare cantitate de diferite felurĭ de sacĭ, muşamale şi zablae de diferite mărimĭ de închiriat şi de vînzare cu preţurĭ foarte convenabile. Atît la stabilimentul central din Brăila, cît şi la sucursalele, se găsesc sacĭ de vînzare de o calitate superióră pentru cereale şi făinurĭ: asemenea se găsesc şi muşamale de diferite mărimĭ şi durabile, zăblae precum şi sfoară de malina şi de cînepă pentru legatul sacilor cu preţurĭ fórte convenabile.

Doritoriĭ se vor adresa la depoul central din Brăila precum şi la sucursale, şi vor fi serviţĭ cu exactitate spre deplina lor mulţumire.

Sucursala din Bucureştĭ e situată în **str. Sfîntul Gheorghe noŭ No. 9.**

Brăila, str. Portuluĭ.

Director şi proprietar **G. N. ZANGARIDI**

1569—49

PRIMA INDUSTRIE ROMANA

pentru fabricaţiunea de
VAR ALB GRAS ŞI IPSOS
VICTOR SOCEC C.-Lung
Furnisorul societăţeĭ Române de construcţiunĭ şi lucrărĭ publice

Fabricaţiunea se face după sistemul cel maĭ perfecţionat şi modern.

Instalaţiune specială pentru fabricarea varuluĭ în furnale cu focurĭ continue.

Produsele fabriceĭ aŭ fost preferate la principalele lucrărĭ din ţară şi aŭ dat rezultatele cele maĭ satisfăcătoare.

SERVICIU PROMPT, PREŢURI MODERATE.

Dep. gener. pentru tóte produsele fabriceĭ, **CALEA GRIVIŢEI, 138** 22—15

ARTICOLE DE COLONIALE
Icre negre kilo Leĭ 12
în permanenţă şi próspete calitatea superióră
LA
EMANUEL CALAVREZO
1332—25 *STR. ŞEPCARI No. 3*

25 Anĭ de practică

O damă franceză, profesoară diplomată, avînd 25 anĭ de practică şi experienţă în pensionatele cele maĭ marĭ şi renumite din *Englitera, Franţa şi Germania* de la care posedă cele maĭ bune certificate şi recomandaţiunĭ, doreşte a preda lecţiunĭ de limbele *Franceză şi Engleză* precum şi *Piano*, la domiciliul elevelor cît şi domiciliul săŭ.

Metoda cea maĭ practică şi uşóre cît şi preţul cel maĭ moderat. A se adr. la **D-na P.** *Str. Carol I 38* (Hotel-Budişteanu) camera 33 saŭ la **domnu Lazăr** portar. 18—3

Se caută doĭ asociaţĭ pentru punerea în practică a uneĭ noĭ invenţiunĭ. Unul din asociaţĭ trebue să fie un bun mecanic şi al doilea să dispue de mijloace. Nu se va face nicĭ o cheltuea pînă ce maĭ întîi nu se va proba posibilitatea aceşteĭ invenţiunĭ.

Pentru orĭ-ce informaţiunĭ a se adresa la *Preotul Ioan Soroceanu, com. Leontineştĭ, judeţul Bacău.* 189—3

LICEUL MODERN DE BĂEŢI

190.—CALEA VICTORIEI.—190

Cunoscînd că anul acesta numărul cererilor pentru solvenţĭ, la lyceele statuluĭ din Bucureştĭ, este cu mult maĭ mare de cît numărul locurilor disponibile, direcţiunea „Lyceuluĭ modern“ de băeţĭ aduce la cunoştinţa părinţilor. că primeşte în internat copiĭ, carĭ să-şĭ aibă în institut meditaţia lecţiunilor zilnice şi carĭ să urmeze cursurilor la lyceele publice, unde sînt înscrişĭ.

Condiţiunĭ avantagioase.

190—6 DIRECŢIUNEA.

PRIMUL STABILIMENT ROMIN DE ORNAMENTE ŞI ATELIER DE SCULPTURĂ

Victor Socec, Bucureştĭ
— CALEA GRIVIŢEI 138 —

In acest atelier se esecută tot felul de sculpturĭ şi ornamente interioare şi exterioare.

Deposit permanent de tavane simple şi luxoase.

PREŢURILE CELE MAI MODERATE 22—15

Un tânăr romîn fost comerciant, cunoscînd bine limba germană, puţin franceză şi italiană doreşte a ocupa un post, dispune şi de o garanţie de 1000 leĭ.

A se adresa la administraţia acestuĭ ziar sub iniţialele G. F. 173—5

CĂTRE D-niĭ PROPRIETARI DE CASE

Isolarea Egrasieĭ

Domniĭ proprietarĭ de case egrasioare sînt avizaţĭ că cu ajutorul *lespezilor de Ipsoz* din fabrica *VICTOR SOCEC C.-Lung*, orĭ-ce perete egrasios se poate isola cu desăvîrşire şi a se face nevătămător sănătăţeĭ Osebit de aceasta petele egrasioase devin absolut invisibile.

Fabrica **Victor Socec** garantează de eficacitatea şi durabilitatea acestuĭ sistem.

La lucrările esecutate pînă acum cu ajutorul *lespezilor de Ipsoz* din fabrica mea am obţinut mulţumirĭ din partea proprietarilor, lucru ce se poate constata orĭ cînd.

Orĭ-ce detaliĭ a se cere fie în scris saŭ verbal la depozitul general *Bucureştĭ, calea Griviţeĭ 138 şi la fabrica din Cîmpu-Lung.* 22—15

Pînă la 30 Septembre 1897

LEI 46 COKS LEI 46

DE USINA

1000 kilograme I-a calitate transportaţĭ la domiciliŭ în sacĭ

BRIQUETTE pentru sobe de porţelan

CARBUNI DE PIATRA din minele Petroşanĭ şi Cardit.

COKS DE TOPIT.

COKS DE FERARIE.

COKS MARUNT anume pentru sobe paragine şi belgiane. Leĭ 54 tona.

ANTRACIT ENGLEZESC prima calitate pentru sobe Helios şi Sirius.

GREUTATE GARANTATA

Expediţia en gros şi en detail de la Brăila, Constanţa şi Bucureştĭ franco la orĭ-ce gară a căilor ferate romîne.

Dep central: STR. SFINŢI VOIVOZI, 5
Telefon, **CAROL LÖWENBACH.**
24—100

La 14 Septembre a. c.

SE VINDE PRIN LICITAŢIE BENEVOLA casele şi locul lor cu 2 feţe, în calea Dorobanţilor 27 şi str. Cătunuluĭ 4, în total (ca 2820 m. p.) saŭ în loturĭ.

Licitaţia se va ţine la ora 10 a. m. IN CALEA DOROBANŢILOR, 27. 1 6—10

Doctor D. Tatuşescu

BOALE INTERNE ŞI SIFILITICE
Strada ROMANA 86
intrare prin str. Dorobanţilor
Consultaţiunĭ de la 6—7
1576—36

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 181 —

PIERRE DECOOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVIII

Jertfa luĭ Claudinet

Pînă acum însă nu ucisese încă.

Și îĭ părea rău.

Se credea umilit din cauza aceasta.

In sfîrșit partida se sfîrși.

Făcu cîte-va carambolage pe rînd și isprăvi.

— Acum jucațĭ singurĭ, zise el, eŭ nu maĭ joc.

Se așeză lîngă Isidor.

— I-am bătut, zise.

— Văzuĭ.

— Țĭ-a plăcut ?...

Pe urmă se făcu serios.

Intrebă :

— Avem ceva de făcut ?

— Da.

— Ce lucru ?

— Dacă eștĭ om poțĭ cîștiga bine.

— Ba nu zăŭ ?

— Da.

— Trebue cuțit ?

— De...

— Să fim maĭ sigurĭ.

— Maĭ bine.

— Ah ! ce noroc. Incep și eŭ să omor !

— Iacă de ce e vorba...

— Ascult.

— Dacă îțĭ convine, lucrăm îndată.

— Cum îndată ?

— Chĭar astă-seară.

— Nu mă înebuni !

— Cum îțĭ spun.

Apoĭ Isidor îĭ spuse lucrul : o hoție cu spargere, sărire peste zidurĭ niște scrisorĭ de furat de se va putea.

— Dar de cuțit nu pomeneștĭ ?

— Ba da.

— Eĭ bine ?...

— Un copil, la care sînt scrisorile, trebue șters de pe fața pămîntuluĭ, întîĭ ca să le luăm și pe urmă ca să nu hondrănească ceva pe socoteala luĭ Bibicu.

— Știĭ multe ?

— Destule.

— Prea bine.

— De minune.

— Trebue să moară. N'am pofta să o pat eŭ pentru el.

— Eștĭ sigur că va flecări ?

— Nu sînt sigur că va trecea și decĭ...

— Am priceput.

— Va să zică, iacă acum aĭ să începĭ și tu cariera cea mare... Eŭ îțĭ aduc prilejul. Eștĭ mulțumit ?

— E he !

— Iți convine ?

— Da.

— Eĭ bine. Es cu nevasta. Ea va pîndi. Tu eșĭ după noĭ și ajunge-ne la biuroul de tramvaeĭ din pia-ța Italieĭ.

— Bine.

Isidor plăti și eșĭ cu Zefirina.

Nu se ocupa de ea de loc.

O lăsă cu gîndurile eĭ.

El se gîndea la amănuntele expedițieĭ.

Ajunseră pe piața Italieĭ.

Curînd îĭ ajunse și Polit.

— Ia vezĭ Zefirino, îĭ zise Isidor fiĭ politicoasă cu tovarășul meŭ.

Ea zîmbi nouluĭ venit.

Tramvaiul sosi.

Se urcară.

— Haĭ sus, la imperială, zise Polit ce să stăm înăuntru ?

— Haĭ.

— De acolo se vede și prin apartamente. Aceasta îțĭ dă adesea ideĭ bune...

Pe drum Zefirina adormi.

In sfîrșit ajunseră aproape de parcul Monceau.

Se scoborîră.

Inaintară.

La fie-care cotitură de stradă se uitaŭ cu băgare de seamă în toate părțile.

— Va să zică, întrebă Isidor aĭ înțeles bine Polit.

— Da.

— Am ajuns.

— Da ?

— Vezĭ cîrciuma, colo în colț... Grăbește-te căcĭ iacă închide. Casa care se clădește e cea cu felinarul

Du te de vezĭ de paznic.

Zefirina plecă singură.

Ceĭ doĭ bărbațĭ se ascunseră...

Ea se apropie de casă.

Se uită prin niște scîndurĭ desfăcute.

Intre zidurile de jos se afla un bărbat.

Sta pe pămîntul gol.

Lîngă el se afla un foc mic de cărbunĭ.

Zefirina intră.

— Bună seara zise ea îmĭ daĭ voe să mă încălzesc și eŭ ?

Omul ridică capul.

Era cam neliniștit.

Văzu însă o femeĭe.

Se asigură.

— Da, zise el.

Ea se plecă și întinse mîinile la foc.

— Dar ce n'aĭ casă ? întrebă omul, după ce se uită la ea și o văzu binișor îmbrăcată.

— Nu.

— Cum așa ?

— Sînt servitoare și îmĭ a dat drumul stăpînul.

Apoĭ nu țĭ-a plătit să poțĭ dormi la un hotel ?

— Ba am banĭ, dar plec la 5 cu trenul și ce să maĭ daŭ banĭ pentru cîte-va ceasurĭ ? Maĭ bine îĭ beaŭ.

— De după gust.

— Nu vreĭ și D-ta un păhărel de rachiŭ ?...

— Ba da.

— Haĭ colo că văd o cîrciumă deschisă.

Se uită împrejur și o urmă.

Băură.

— E bun de tot rachiul ăsta zise omul.

— Nu e răŭ, zise Zefirina.

Și urmă zăpăcită:

— Cînd beaŭ nu'l maĭ aud nu'l maĭ văd...

Paznicul întrebă cu mirare :

— Pe cine ?

Zefirina își veni în fire.

Răspunse repede :

— Pe ticălosul de stăpîn de unde am plecat... Și ca să'l uit de tot am să iaŭ o jumătate de litru ca să'l bem amîndoĭ.

— Cum nu. dacă daĭ...

In timpul acesta Isidor și Polit se folosiseră de lipsa paznicului.

Intraseră în clădire.

Se urcară sus la catul întîĭ.

De acolo lăsară o scară în grădina colonelului.

Lăsară ghetele lîngă scară și porniră înainte.

Amănuntele ce i le dăduse La Limace slujeaŭ de minune luĭ Isidor.

— Acum cu cuțitul în mînă, zise el cînd puseră piciorul în grădină.

— Nicĭ vorbă !

Drumul era liber.

Nicĭ o lumină.

Nicĭ un zgomot.

Ajunseră la fereastra care, după credința luĭ La Limace trebuie să dea în odaia luĭ Fanfan.

Isidor vîrî un clește și deschise puțin.

Băgă mîna și împinse zovorul.

Oblonul se deschise,

Fereastra înăuntru nu era închisă.

O împinse încet.

Polit era lîngă el.

— Mi se pare că dorm toțĭ.... zise el.

Se înșela.

Claudinet care adormise pe canapea în fundul solonuluĭ.

Acum se deșteptase.

Auzise fereastră deschizîndu-se

Intîĭ nu'șĭ dădu seama ce era.

Nu știa nicĭ unde se afla.

— Unde sînt ? șoptĭ el.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda